Súd:	Okresný súd Zvolen
Spisová značka:	11C/186/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6710218076
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ján Petreás
ECLI:	ECLI:SK:OSZV:2013:6710218076.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci navrhovateľa O.. E. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Ľ. Š. XXXX/XX, XXX XX, W., občana SR, zastúpeného advokátskou kanceláriou IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, proti odporcovi J. X H., J..S..Z.. so sídlom H.F. B. X, XXX XX T., O.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom, Advokátska kancelária Liptovská 2/A, P.O.Box 67, 820 05 Bratislava 25, na ochranu osobnosti a na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 Eur, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý na vlastné náklady v najbližších dvoch po sebe nasledujúcich vydaniach týždenníka H. X C. odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť na strane 12, zvýrazneným typom písma BOLD ospravedlnenie v nasledovnom znení:

"J. X H., s.r.o., vydavateľ týždenníka H. X C. sa ospravedlňuje pánovi E. P. za nepravdivé výroky uverejnené v týždenníku H. X C. dňa XX. XX. XXXX na strane 12 a 13 v článku pod názvom "P. U. B.?" s podtitulom "C. Ú. F. E. Z. J. R. F. I. W. W. M., P. R. R. S. E. W.," a v týždenníku H. X C. dňa 07. 10. 2010 na strane 14 v článku pod názvom "I. F..." s podtitulom "Č. W. E. Z., P. E. R. J. W., B. Q. S. F. F.", podľa ktorých pán E. P. ako úradník E. Z. J. ovplyvňoval a manipuloval viaceré verejné obstarávania, pripravoval podklady pre jednotlivé verejné súťaže a prispôsoboval ich podmienky tak, ako to vyhovovalo firmám a nie E., manipuloval a oplyvňoval a manipuloval viaceré verejné obstarávania, pripravoval podklady pre jednotlivé verejné súťaže a prispôsoboval ich podmienky tak, ako to vyhovovalo firmám a nie E., manipuloval a ovplyvňoval verejnú súťaž na dodanie pilotnej výstroje v hodnote 900 - tisíc Eur v prospech spoločnosti V., I..J.., pričom zvýšil celkovú hodnotu zákazky na viac ako 1,7 milióna Eur, prispôsoboval a manipuloval verejnú súťaž na dodanie vysielačiek U. v prospech spoločnosti V., I..J.., prispôsoboval, ovplyvňoval a manipuloval verejné súťaže v prospech ďalších spoločností, ako je napríklad spoločnosť H. či Špeciálne systémy a software, za čo od týchto spoločností prijímal vecné dary, rovnako mal na starosti megabiznis, kde E. podpísalo zmluvu priamo na dodávku dielov pre modernizáciu vrtuľníkov v hodnote 30 miliónov Eur ako aj dodanie bezpilotných lietadielok v hodnote dvoch miliónov Eur so zbrojárskou spoločnosťou J..E..J.., J..S..Z.., za čo môže používať luxusné motorové vozidlo P. J., ktoré je napísané na zamestnanca zbrojárskej spoločnosti J..E..J.., s.r.o., praktizuje praktiky podobné mafiánskym, manipuloval a prispôsoboval verejnú súťaž na dodávku niekoľkonásobne predražených počítačov, ktoré kritizoval súčasný E. Ľ.Í. G., viedlo sa voči pánovi E. P. policajné vyšetrovanie, rovnako bolo voči nemu pripravené trestné stíhanie pre ovplyvňovanie tendrov a korupciu. Pán E. P. tieto verejné obstarávania nikdy neovplyvňoval, neprispôsoboval a nemanipuloval, nepripravoval podklady pre jednotlivé verejné súťaže a neprispôsoboval ich podmienky tak, ako to vyhovovalo firmám a nie E.. V súvislosti s verejným obstarávaním pán E. P. neprijímal žiadne dary a nepoužíval luxusné motorové vozidlo P. J., ktoré je napísané na zamestnanca zbrojárskej spoločnosti J..E..J.., J..S..Z.. J. X H., J..S..Z.. vyslovuje hlbokú ľútosť, že uverejnením difamujúcich a nepravdivých skutkových tvrdení a neoprávnenou kritikou v značnej miere zasiahla do zákonom chránených práv na ochranu osobnosti pána E. P., čím znížila jeho ľudskú dôstojnosť, vážnosť, profesijnú a občiansku česť a dobré meno."

Odporca je p o v i n n ý na vlastné náklady a do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť v denníku H. D. C. na strane 4, zvýrazneným typom písma BOLD ospravedlnenie v nasledovnom znení:

"J. X H., J..S..Z.., vydavateľ denníka H. D. C. sa ospravedlňuje pánovi E. P. za nepravdivé výroky uverejnené v denníku H. D. C. dňa XX. XX. XXXX na strane 4 v článku pod názvom ". Z.?". s podtitulom ". E. Z. J. R. F. I. W. M., podľa ktorých pán E. P. ako úradník E. Z. v súvislosti s verejným obstarávaním ovplyvňoval a manipuloval viaceré výberové konania, vozí sa v aute zbrojárskej firmy, vozí sa v aute pracovníka zbrojárskej firmy J..E..J.., ktorá miliónové súťaže vyhrávala, vyšetrovala ho polícia. Pán E. P. verejné obstarávania nikdy neovplyvňoval, neprispôsoboval a nemanipuloval, v súvislosti s verejným obstarávaním neprijímal žiadne dary a nevozí sa v aute zamestnanca zbrojárskej spoločnosti J..E..J.., J..S..Z.. J. X H., J..S..Z.. vyslovuje hlbokú ľútosť, že uverejnením difamujúcich a nepravdivých skutkových tvrdení a neoprávnenou kritikou v značnej miere zasiahla do zákonom chránených práv na ochranu osobnosti pána E. P., čím znížila jeho ľudskú dôstojnosť, vážnosť, profesijnú a občiansku česť a dobré meno."

Odporca je p o v i n n ý na vlastné náklady a do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku odstrániť článok pod názvom pod názvom "P. U. B.?" s podtitulom "C. Ú. F. E. Z. J. R. F. I. W. W.S. M., P. R. R. S. E. W.," článok pod názvom "Ú.P. Z. J. R. R. I. H. W. M.," s podtitulom "C. Ú.P. F. E. Z. J. R. F. I. W. W. M., P. R. R. S. E. W.," a článok pod názvom "H. R. J. W., Q. S. F. F.," z internetového portálu V..H..J.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu vo výške 40.000 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným 26.11.2010 domáhal uloženia povinnosti odporcovi na vlastné náklady uverejniť v týždenníku H. X C. a v denníku H. D. C. ospravedlnenia vo vyššie uvedených zneniach, odstránenia článku pod názvom „. U. B.?“. z internetového portálu V..H..J. a zaplatenia sumy 33.000 Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.

Okrem ospravedlnení uvedených vo výrokoch tohto rozsudku žiadal navrhovateľ uverejniť v označenom týždenníku a denníku aj vyjadrenie - ospravedlnenie v tomto znení: „Pána E. P. nikdy nevyšetrovala polícia, nikdy nebol v trestnom konaní vypočúvaný ako svedok, nie to ako podozrivý z trestného činu, v živote voči nemu nebolo vznesené obvinenie a už vôbec nebol za akýkoľvek trestný čin odsúdený.“

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 27.3.2012 podal návrh na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu vo výške 50.000 Eur a nahradiť trovy konania.

Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 11C/186/2010-298 zo dňa 13.4.2012, právoplatným od 20.4.2012, pripustil zmenu návrhu v časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch tak, ako to navrhovateľ navrhol.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že v článku uverejnenom 29.9.2010 uverejnil odporca na internetovom portáli V..H..J. článok autora A. E. pod názvom „. U. B.?“. s podtitulom „. Ú. J. E. Z. J. R. F. I. W. W. M., P. R. R. S. E. W..“. V rovnaký deň odporca uverejnil v inej sekcii internetového portálu V..H..J. celý článok pod názvom „. Z. J. R. R. I. H. W. M. s totožným podtitulom „. Ú. F. E. Z. J. R. F. I. W. W. M., P. R. R. S. E. W..“. Jedná sa o doplnený článok v rozsahu, v akom bol následne zverejnený v týždenníku H. X C.. Odporca dňa XX.X.XXXX uverejnil v XX. čísle týždenníka H. X C. celý článok na strane XX. I. XX. Tento článok obsahuje viaceré nepravdivé, pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia a neprimerané a neoprávnené hodnotiace úsudky zamestnanca odporcu, ktoré hrubým spôsobom zasiahli

do osobnostných práv navrhovateľa, najmä do jeho občianskej a profesijnej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena, pričom ide o tieto výroky:
1. „Najzaujímavejšie na tomto pánovi je však drahé auto, na ktorom sa vozí. V skutočnosti je napísané na zamestnanca zbrojárskej firmy, ktorá sa za posledné dva roky dostala k viacerým kšeftom v hodnote viac ako 30 miliónov eur.“

2. „Podľa policajného spisu, ktorý má H. X C. k dispozícii, práve P. pripravoval podklady pre jednotlivé súťaže tak, ako to vyhovovalo firmám, a dohadoval sa s nimi o tom ešte pred vyhlásením súťaže, čo je v rozpore so zákonom.“

3. „Dňa 28. mája 2007 vyšlo vo Vestníku verejného obstarávania predbežné oznámenie o nákupe špeciálneho oblečenia pre pilotov v hodnote asi 900-tisíc eur. „Treba to rozdeliť na časti, inak je to nerealizovateľné. Spodky, špeciálne oblečenie, doplnky,“ poslal esemesku zástupca firmy V. a bývalý vojak S. E. úradníkovi P. tri dni po zverejnení predbežného oznámenia. P. mu odpovedal: „O.k.“ Následne poslal SMS, že rozdelenie dal schváliť vo W., kde je veliteľstvo vzdušných síl. O niekoľko dní neskôr zákazku na špeciálne oblečenie pre pilotov skutočne rozdelili na tri časti. „Je to na trojku rozdelené... Tento alebo budúci týždeň by to malo ísť do vestníka,“ povedal P. zástupcovi firmy V. podľa záznamov vojenského obranného spravodajstva 20. júna. A naozaj. O dva týždne vyšlo vo vestníku oznámenie o tejto súťaži, kde už zákazka bola skutočne rozdelená na tri časti. Presne, ako si želal zástupca firmy V.. Celková hodnota zákazky sa medzitým zvýšila na viac ako 1,7 milióna eur.“

4. „Podobných ovplyvňovaní na ministerstve bolo podľa policajných záznamov viacero. P. s E. dokonca menili už uzatvorenú zmluvu na dodávku vysielačiek U. pre pluk špeciálneho určenia v Ž.. „Musíme urobiť modifikáciu v zmluve, lebo z výroby neviem dodať tie vysielačky, čo si objednali. Presvedč chlapcov v Ž., aby si vybrali tie druhé, a potom budúci rok im dodáme tie, čo si objednali,“ žiadal podľa policajných záznamov E. P.. Ten sľúbil, že to zmení.“

5. „P. podľa policajných záznamov čulo komunikoval a prispôsoboval súťaže aj pre iné firmy, ako je napríklad H. či Š.A. J. a software. Podľa pripraveného trestného oznámenia dokonca prijímal od nich aj dary - napríklad pár náramkových hodiniek.“

6. „Autíčko: P. už dlhšie používa modrú P. J., ktorá je napísaná na E. Z., zamestnanca zbrojárskej spoločnosti J..E..J.. P. má dokonca povolenie na vjazd s autom do objektov ministerstva obrany. Vo firme J..E..J.. figuruje ako spolumajiteľ C. U.. Ten potvrdil, že E. Z. je jeho zamestnanec. „Prijali sme ho od marca tohto roku,“ uviedol obchodník so zbraňami U.. Za posledné dva roky pritom J..E..J.. získala niekoľko zmlúv na lukratívne kšefty. Dodávala bezpilotné lietadielka za dva milióny eur a najmä získala kontrakt za 30 miliónov eur na modernizáciu vrtuľníkov E. XX“

7. „P. tým, že využíva cudzie auto v hodnote najmenej 26 - tisíc eur, je v ostrom konflikte záujmov a pravdepodobne porušil aj zákon o štátnej službe. Je to podobné, ako keby konkrétnym policajným vyšetrovateľom či kukláčom darovali svoje Mercedesy bratislavskí mafiáni.“

8. „P. pritom z titulu svojej funkcie riešil utajované obstarávanie. Podľa informácií H. X C. mal na starosti aj dodávku niekoľkonásobne predražených počítačov, ktoré kritizoval súčasný minister Ľ. G..“

9. „Ú., kde P. pracuje, mal na starosti tiež megabiznis, kde ministerstvo podpísalo zmluvu priamo na dodávku dielov pre modernizáciu vrtuľníkov v hodnote 30 miliónov eur. Text k fotografii - E.: R. E. XX, P. H. H. H., J. E. E. C. W. XX E. L.. H. C. H. M. J..E..J.., P. W. H.O. I. Ú..“.

10. „Stopnuté: Zamestnanca s požičanou luxusnou P. J. E. P. sledovali v minulosti tajné zložky E. Z.. Bolo dokonca pripravené trestné stíhanie pre ovplyvňovanie tendrov a korupciu, ale minulé vedenie polície vyšetrovanie zastavilo. Dokumenty nasvedčujúce trestnú činnosť vrátane odtajnených prepisov hovorov získaných R. Z. J. má týždenník H. X C.Í. k dispozícii.“

11. „Q. H. X C. sa zaujímal, prečo sa s prípadom nakoniec nič nerobilo vo vyšetrovaní sa pred dvomi rokmi nepokračovalo, hoci policajti mali na stole dôkazy o machináciách. Podľa informácií H. X C. však väčšina spisov 16. augusta tohto roku polícia skartovala. Prečo? To nikto nevedel povedať. Vyšetrovatelia sa teraz údajne snažia dať do kopy dôkazy, ktoré zostali a rozbehnúť prípad znova. Na

tom, že sa prípad s ovplyvňovaním zákaziek nerozbehol naplno, má podľa našich informácii svoj podiel aj súčasný R. H. W. Ľ. Á., ktorý v čase vládnutia J. robil šéfa inšpekcia ministerstva vnútra. Toho v roku 2008 požiadal vtedajší šéf Ú. T. H. P. Q. G. o vyjadrenie k dôkazom. Á. v E. XXXX napísal, že „zistené porušenia zákonov boli menej závažné a sú bežného charakteru a spôsobené prevažne nedbanlivosťou.“ Ďalej Á. uviedol, že oni ako inšpekcia nezistili nič, čo by stálo za pozornosť. Aj na základe tohto Á. vyhlásenia ako šéfa inšpekcie E. Z. policajti v prípade nepokračovali.“

Dňa XX.X.XXXX odporca uverejnil v denníku H. D. C. ďalší nadväzujúci článok pod názvom „.W. Z.?“. s podtitulom „. E. Z. J. R. F. I. W. M..“. Tento článok rovnako obsahuje viaceré nepravdivé skutkové tvrdenia a neprimerané a neoprávnené hodnotiace úsudky, ktoré hrubým spôsobom zasiahli do osobnostných práv navrhovateľa, najmä do jeho občianskej a profesijnej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena, a to konkrétne výroky:

12. „Úradník E. Z. sa vozí na I. W. M.. Text k fotografii - Odchádza: E. P. R. I. W. M..“

13. „W. Ú. H. O. I. I. E. Z., P. E. F. J. Q. R. S., J. R. R. I. H. W.S. M. J..E..J.., P. E. J. R.. E. P. sa preváža na E. P. J., čím pravdepodobne porušil zákon o štátnej službe.“

14. „Podľa týždenníka H. X C. navyše P. v minulosti vyšetrovala polícia i tajné zložky rezortu obrany. Z policajného spisu vyplýva, že zjavne manipuloval viaceré výberové konania. Vyšetrovatelia však prípad uzavreli a spis skartovali. Mimochodom po tom ako sa jeho reportéri začali o P. zaujímať, nové vedenie rezortu sa ho rozhodlo prepustiť.“

V nasledujúcom čísle týždenníka H. X C. zo dňa 7.10.2010 odporca na strane 14 uverejnil nadväzujúci článok na vyššie uvedené rovnako autora A. E. pod názvom „. F....“. s podtitulom „. W. E. Z., P. E. R. J. W., B. Q. S. F. F..“. Tento článok bol uverejnený pod názvom „.H. R. J. W., Q. S. F. F.,“. aj na internetovom portáli V..H..J. dňa XX.XX.XXXX. Tento článok taktiež obsahuje viaceré nepravdivé skutkové tvrdenia a neprimerané a neoprávnené hodnotiace úsudky zamestnanca odporcu, ktoré hrubým spôsobom zasiahli do osobnostných práv navrhovateľa, najmä do jeho občianskej a profesijnej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena, a to konkrétne výroky:

15. „. H.: I. Z., I. R. F. I. H. W. M. H. R. E. Ú. F..“.

16. „., P. J. R. F. I. H. W. M., J. H. F. E. Z.. E. P., o ktorom informoval týždenník H. X C. minulý týždeň, sedí na svojom mieste, kde doteraz rozhodoval, ako sa budú nakupovať zbrane. Okrem toho, že sa vozí na „. Q., ho mala vojenská kontrarozviedka v hľadáčiku pre neštandardné vzťahy so zástupcami zbrojárskych firiem. Za viac ako tri roky sa prípad nikam neposunul. Tri roky nikomu neprekážalo, že podľa policajného spisu mal ovplyvňovať verejné súťaže na E. Z.?“

17. „. H. X C. minulý týždeň zverejnil časť policajného spisu, podľa ktorého P. čulo komunikoval so zástupcami zbrojárskych firiem a prispôsoboval podmienky tendrov, ako to vyhovovalo firmám a nie E., ktoré P. zastupoval. Podľa policajného spisu navyše P. prijímal aj dary od firiem, ktoré neskôr získali na E. zákazky.“

18. „Muzikant: Úradníka P. už nové vedenie E. disciplinárne riešilo pre požičané auto P. J. od zamestnanca zbrojárskej firmy J..E..J.., ktorá získala napríklad 30 - miliónovú zákazku na modernizáciu vrtuľníkov E. XX.“.

Odporca uverejnením vyššie uvedených článkov obsahujúcich množstvo nepravdivých skutkových tvrdení a neprimeraných a neoprávnených hodnotiacich úsudkov zamestnanca odporcu, hrubým a najmä necitlivým spôsobom zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa, najmä do jeho občianskej a profesijnej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena.

Právny zástupca navrhovateľa v návrhu poukázal na článok 19 Ústavy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, článok 8 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd (Oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb., podľa ktorého má každý právo, aby bola zachovaná jeho ľudská dôstojnosť, osobná česť, dobrá povesť, a aby bolo chránené jeho meno, ako aj na ustanovenie článku 11 Občianskeho zákonníka.

Uviedol, že k vzniku občianskoprávnej zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť kumulatívne splnené nasledovné zákonné predpoklady:

a) existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite;
b) neoprávnenosť (protiprávnosť) zásahu;
c) existencia príčinnej súvislosti medzi a) a b) vyššie.

Zásahom do osobnostného práva nemusí nastať skutočné zníženie vážnosti. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka (rozsudok 1 Cz 32/78). Ochrana osobnosti teda stojí na objektívnom princípe, čo znamená, že nie je nevyhnutné, aby k zásahu reálne došlo. Z uvedeného pohľadu je irelevantné, či osoba (pôvodca zásahu), ktorá o inej fyzickej osobe (objekte zásahu), rozširovala nepravdivé alebo pravdu skresľujúce informácie, a tak znížila česť a dôstojnosť tejto osoby v očiach ostatných, bola v dobrej viere, že ide o správy ktoré zodpovedajú skutočnosti, alebo napr. že pôvodca zásahu iba ľahkomyseľne prijímal určité nepravdivé tvrdenia o inej osobe, a tieto rozširoval ďalej. Aj v uvedených situáciách vzniká právny nárok na ochranu osobnosti dotknutej osoby. Samotná ochrana nastupuje už pri existencii ohrozenia osobnostného práva. V uvedenom zmysle ohrozenia práva úplne postačuje, ak sa znevažujúce - difamujúce tvrdenie dostalo na vedomie tretím osobám. Nie je rozhodujúce, čo zodpovedá i súčasnej súdnej praxi, či došlo k oznámeniu vlastného skutkového tvrdenia alebo oznámenia skutkového tvrdenia prevzatého z iného zdroja, rozhodujúce je, že nepravdivé či pravdu skresľujúce oznámenie skutkového tvrdenia dotýkajúce sa cti, dôstojnosti a súkromia fyzickej osoby, je šírené tlačou.

Podľa jednotného právneho názoru a aplikačnej praxe je možné o splnení podmienok pre vznik občianskoprávnych sankcií podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka hovoriť vtedy, ak zásah do konkrétnych zložiek osobnosti fyzickej osoby je v konkrétnom prípade objektívne spôsobilý ohroziť precizované zložky osobnosti fyzickej osobnosti, a to ako politika, lekára, sudcu, rodiča, človeka a podobne, a to v tom zmysle, že vzniká konkrétne nebezpečenstvo zníženia vážnosti jej postavenia u spoluobčanov a tým aj nebezpečenstvo nepriaznivého ovplyvnenia jej postavenia v spoločnosti, v rodinnom, priateľskom kruhu, v okruhu spolupracovníkov, obchodných partnerov a podobne.

K neoprávneným zásahom do cti dochádza predovšetkým skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé. Neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby sú v takýchto prípadoch situácie, pri ktorých fyzická alebo právnická osoba rozširuje o inej fyzickej osobe nepravdivé tvrdenia (napr. nepravdivé znižujúce tvrdenia o mravnom profile občana, o jeho vlastnostiach, zmýšľaní, správaní, pracovnej morálke a pod.) alebo pravdu skresľujúce skutočnosti. Samotné uverejnenie nepravdivého údaju dotýkajúceho sa osobnosti fyzickej osoby, spravidla zakladá neoprávnený zásah do práva na ochranu jej osobnosti, odôvodňujúci požiadavku na poskytnutie zadosťučinenia podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka (Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR Rč. 15/96).“

K neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby však môže dôjsť aj prostredníctvom skutkových tvrdení, ktoré sami o sebe sú pravdivé, pričom však boli uvedené v takej forme, v takých súvislostiach, alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, čím pôsobia difamačne. Pre difamujúcu povahu určitého tvrdenia sa nevyžaduje, aby bolo všeobecne v určitej spoločnosti chápané ako difamujúce. Stačí, ak tvrdenie môže mať taký účinok len u určitej skupiny ľudí.

Zmyslom a podstatou hodnotiaceho úsudku (kritiky) je, že ide o subjektívne tvrdenie, predstavujúce osobný názor toho, kto hodnotiaci úsudok vyslovuje. Právne dovolená (prípustná) je taká kritika (hodnotiaci úsudok), ktorá je vecná, konkrétna, primeraná čo do obsahu a formy a nesmie vybočovať z hraníc nutných na dosiahnutie cieľa.

Príčinná súvislosť predstavuje kauzálny nexus medzi neoprávneným zásahom do osobnosti konkrétnej fyzickej osoby objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Z pohľadu právnej kvalifikácie posudzovanej právnej veci (skutkové tvrdenie) je táto tretia podmienka splnená tým, že v priamej príčinnej súvislosti medzi konaním zasahovateľa do konkrétnych zložiek

osobnosti fyzickej osoby a „stavom“ týchto konkrétnych zložiek osobnosti fyzickej osoby po tomto zásahu je priama príčinná súvislosť v tom zmysle, že dochádza k „stavu ich zníženia“.

Povinnosťou pôvodcu neoprávneného zásahu je aby preukázal, že zásah do osobnostného práva bol v súlade s objektívnym právom, t.j. že jeho výroky na adresu navrhovateľa sú pravdivé. V opačnom prípade sa jeho tvrdenia považujú za nepravdivé. K uvedeným záverom sa prikláňa i súdna judikatúra. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 964/2000 „je na pôvodcovi zásahu do práva na ochranu osobnosti, aby preukázal, že k zásahu došlo v súlade s právom, t.j. že tu existovala konkrétna okolnosť, ktorá podľa právneho poriadku neoprávnenosť zásahu vylučuje.“

Právny zástupca navrhovateľa v podanom návrhu poukázal na to, že vychádzajúc z vyššie citovaných skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov, ktoré boli odporcom prezentované vo viacerých článkoch uverejnených na internetovom portáli V..H..J., v týždenníku H. X C. a v denníku H. D. C. je možné konštatovať, že odporca sa vyjadril tak, že navrhovateľ ako úradník na E. Z.:
1. robil machinácie s verejným obstarávaním, pripravoval podklady pre jednotlivé súťaže tak, ako to vyhovovalo firmám, a dohadoval sa s nimi o tom ešte pred vyhlásením súťaže, a teda v konečnom dôsledku páchal trestnú činnosť,
2. manipuloval verejnú súťaž na dodanie pilotnej výstroje v hodnote 900 - tisíc eur v prospech spoločnosti V., I..J.., pričom zvýšil celkovú hodnotu zákazky na viac ako 1,7 milióna eur,
3. manipuloval verejnú súťaž na dodanie vysielačiek U., menil už uzatvorenú zmluvu,
4. prispôsoboval, ovplyvňoval a manipuloval verejné súťaže v prospech jemu blízkych spoločností, pričom od týchto spoločností prijímal dary,
5. dohadzoval viaceré lukratívne „kšefty“ v hodnote viac ako 30 miliónov Eur zbrojárskej spoločnosti, ktorej zamestnanec mu požičiava luxusné motorové vozidlo P. J. /ďalej len „motorové vozidlo“/ resp. priamo používa luxusné motorové vozidlo patriace tejto zbrojárskej spoločnosti,
6. praktizuje praktiky podobné mafiánskym,
7. mal na starosti megabiznis, kde ministerstvo podpísalo zmluvu priamo na dodávku dielov pre modernizáciu vrtuľníkov v hodnote 30 miliónov eur ako aj dodanie bezpilotných lietadielok v hodnote dvoch miliónov Eur spoločnosťou J..E..J.., J..S..Z..
8. mal na starosti dodávku niekoľkonásobne predražených počítačov,
9. bol v minulosti sledovaný tajnými zložkami E. Z., bolo voči nemu pripravené trestné stíhanie pre ovplyvňovanie tendrov a korupciu, pričom nie je za nespornú a preukázateľnú trestnú činnosť odsúdený, iba pre svoje veľmi dobré konexie, na základe ktorých sa policajné vyšetrovanie zastavilo a už sa v ňom ďalej nepokračovalo.

Podľa názoru právneho zástupcu navrhovateľa, uvádzaním týchto nepravdivých a pravdu skresľujúcich difamujúcich skutkových tvrdení, odporca snahou po senzácii vyvolával u čitateľa presvedčenie, že navrhovateľ sa dopustil uvedených konaní. Poukázal na to, že vzhľadom na to, že nie je možné vylúčiť skutočnosť, že odporca v článkoch uvádza niektoré tvrdenia, ktoré sú sami o sebe pravdivé, považuje za nevyhnutné poukázať najmä na to, že k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť aj prostredníctvom skutkových tvrdení, ktoré sami o sebe sú pravdivé, pričom však boli uvedené v takej forme, v takých súvislostiach alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, čím pôsobia difamačne. Odporca práve skutkové tvrdenia, ktoré sami o sebe sú pravdivé, úmyselne upravil v predmetnom článku do takej formy, pričom niektoré zámerne opomenul, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, čím pôsobia difamačne. Pre difamujúcu povahu určitého tvrdenia sa pritom nevyžaduje, aby bolo všeobecne v určitej spoločnosti chápané ako difamujúce. Stačí, ak tvrdenie môže mať taký účinok len u určitej skupiny ľudí. Zásadne tak môže byť poskytnutá občianskoprávna ochrana cti aj proti difamujúcim skutkovým tvrdeniam, ktoré sú pravdivé. Predmetné články obsahujú vysoký počet hrubo difamujúcich vyjadrení. Ak chce odporca preukázať ich oprávnenosť, nesie dôkazné bremeno svojich tvrdení. Najvyšší súd SR svojim rozsudkom č.k. 3 Cdo 61/2000 judikoval, že v prípade požiadavky pravdivého opísania skutkových okolností nie je na mieste argumentovať textom čl. 10 Dohovoru, podľa ktorého má každý právo na slobodu prejavu. Predmetné právo zahŕňa právo na prijímanie, rozširovanie informácií alebo myšlienok bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice štátu, avšak nezahŕňa právo na rozširovanie nepravdivých informácií v uvedenom zmysle veci. Ku konkurencii práv uvedených v článku 10 Dohovoru a ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že je potrebné poukázať na čl. 10 ods.2 Dohovoru, podľa ktorého výkon slobôd, nakoľko zahŕňa aj povinnosti, a aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam, sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú

nevyhnutné v demokratickej spoločnosti o.i. aj v záujme ochrany povesti alebo práv iných. Je nesporné, že každé právo na výkon slobôd zahŕňa aj povinnosť rešpektovať rovnaké práva a slobody iných. Práva a slobody uvedené v čl. 10 Dohovoru preto nemožno vykladať izolovane a vzájomne nezávisle, nakoľko takýto výklad by v konečnom dôsledku znamenal ich vzájomnú negáciu. Preto ani nemožno právo na slobodu prejavu vykladať izolovane bez zreteľa na právo na ochranu osobnosti v rozsahu uvedenom v ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorý v súlade s textom článkom 10 ods.2 Dohovoru obmedzil právo na bezhraničnú slobodu prejavu a stanovil kritériá zodpovednosti osoby, ktorá do práv chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka zasiahla.

Z podaného návrhu vyplýva, že navrhovateľ si uplatnil právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovenia § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka. Právnym prostriedkom súdnej ochrany osobnostného práva je žaloba, ktorej zámerom je poskytnúť postihnutej fyzickej osobe primerané zadosťučinenie (satisfakčná žaloba), ktoré sa javí v danom prípade ako najefektívnejšie. Primerané zadosťučinenie môže spočívať v určitom plnení, či už morálnom alebo peňažnom. V prípadoch, kedy sa morálne zadosťučinenie javí v konkrétnom prípade ako nepostačujúce, stráca svoju účinnosť a funkčnosť, vzniká možnosť s ohľadom na povahu nemajetkovej ujmy, priznať postihnutému subjektu peňažné zadosťučinenie. Poskytnutie peňažného zadosťučinenia prichádza do úvahy v prípade, ak k neoprávnenému zásahu došlo v značnej miere. Ujma spočívajúca v znížení dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere, vzniká väčšinou v dôsledku neoprávnených zásahov uskutočnených v hromadných informačných prostriedkoch, tzn. verejným spôsobom zásahu. V tomto prípade bol zásah realizovaný prostredníctvom viacerých masovokomunikačných prostriedkov, ktorých vydavateľom je práve odporca, a to prostredníctvom najčítanejšieho týždenníka a druhého najčítanejšieho denníka v SR s celoštátnou pôsobnosťou. V zmysle rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 61/2000 a rozsudok NS SR sp.zn. 1Co 15/97) za obzvlášť nebezpečné zásahy je možné považovať tie, ku ktorým dochádza prostredníctvom tlače alebo televízneho vysielania. Uverejnenie nepravdivých a difamujúcich tvrdení o určitej osobe v hromadných informačných prostriedkoch, môže spôsobiť veľmi závažnú ujmu osobnosti fyzickej osoby, ktorá môže viesť až do jej úplného spoločenského znemožnenia. Neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti bol vykonaný prostredníctvom periodickej tlače, preto treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. V takom prípade je vždy založené právo domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Odporca zverejnil svoje difamujúce tvrdenia, závažné obvinenia z viacerých machinácii verejného obstarávania a mnohopočetného prijímania úplatkov, teda z opakovaného páchania viacerých trestných činov, a to všetko masovokomunikačnými prostriedkami s pokrytím celého územia Slovenskej republiky, ktoré patria medzi jedny z najsledovanejších mienkotvorných informačných prostriedkov v SR. Takéto úmyselné necitlivé a nesprávne skresľovanie skutkových tvrdení v masovokomunikačných prostriedkoch, za účelom vyvolania senzácie, bez ohľadu na skutočný stav a bez patričného objasnenia čitateľom o skutočnom obsahu, môže spôsobiť dotknutému subjektu vo vedomí spoločnosti nezmazateľnú pečať človeka, vnímaného ako páchateľa trestných činov. Táto stigma na povesti osoby zostane vo vedomí širokej verejnosti bez ohľadu na ďalší vývoj veci.

Z vyjadrenia právneho zástupcu odporcu vyplýva, že odporca s návrhom nesúhlasí a žiada návrh v plnom rozsahu zamietnuť. Informácie, skutkové tvrdenia zverejnené v žalovaných článkoch sú podľa odporcu pravdivé. Hodnotiace úsudky zverejnené v týchto článkoch sú plne legitímne a opierajú sa o pravdivý vecný základ. Verejné obstarávanie vykonávané štátnymi orgánmi je predmetom oprávneného širokého záujmu verejnosti, keďže sa jedná o nakladanie s verejnými finančnými zdrojmi v obrovských sumách. Preto je táto téma, témou vrcholne legitímnou, keďže sme svedkami toho, že orgány štátnej kontroly nakladania s verejnými zdrojmi z vlastnej iniciatívy odhaľujú nekalé praktiky pri nakladaní s verejnými len zriedkavo a potom konajú až na podnet médií, keď už politici nemôžu brániť požiadavkám verejnosti na prešetrenie takýchto deliktov (viď kauza INTERBLUE - predaj emisií, či kšefty s výmenami reštituovaných pozemkov s pozemkami v podtatranskej oblasti).

Súd vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom navrhovateľa, právnych zástupcov účastníkov konania, svedkov, oboznámením sa s obsahom návrhu na začatie konania, s obsahom uverejnených článkov a predloženými listinnými dôkazmi.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaniach uviedol, že v plnom rozsahu sa pridržiava žalobného návrhu, ako aj písomných vyjadrení. Má za preukázané, že uverejnenie článkov odporcu obsahujúcich

množstvo nepravdivých tvrdení a neoprávnených hodnotiacich úsudkov predstavuje závažný zásah do osobných práv navrhovateľa, a to najmä do jeho ľudskej dôstojnosti, občianskej a profesijnej cti a dobrého mena. Zdôraznil, že tento zásah pretrváva. Poukázal na to, že predmetné články uverejnené masovokomunikačných prostriedkoch sledovali iba škandalizovanie osoby navrhovateľa na verejnosti. Odporca iba lacnom snahou dlhodobo a opakovane uverejňoval články prostredníctvom najčítanejších periodík s pokrytím celej SR, čím zabezpečil, aby sa osoba navrhovateľa natrvalo vryla do pamäti verejnosti ako páchateľ závažnej trestnej činnosti. Takýto postup odporcu, ktorý sa vždy musí pridržiavať novinárskej etiky, je v rozpore s právom navrhovateľa. S prihliadnutím na intenzitu, rozsah, dlhodobé a opakované pôsobenie predmetných článkov je ujma navrhovateľa, ktorú musí znášať, závažná. Uverejnenie týchto článkov prostredníctvom internetu, denníka, ako aj týždenníka, malo nepochybne za následok poškodenie osobnostných práv navrhovateľa výrazným spôsobom a v značnej miere. Navrhovateľ výzvou zo dňa 8.11.2010 vyzval odporcu na dobrovoľné uverejnenie ospravedlnenia v čase, kedy bolo možné závažnú ujmu navrhovateľa aspoň čiastočne zmierniť. Odporca na výzvu nereagoval, čím zabezpečil, aby predmetný zásah do osobnostných práv navrhovateľa dlhodobo pretrvával. S prihliadnutím má navrhovateľ za to, že navrhovateľ má nielen právo na nemateriálnu satisfakciu v podobe uverejnenia ospravedlnenia, ale taktiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Uviedol, že predmetné články sú doteraz uverejnené na V..H..J.. Žiadal, aby boli tieto boli odstránené na náklady odporcu. Rovnako žiadame, aby odporca na vlastné náklady v najbližších dvoch vydaniach týždenníka H. X C. odo dňa právoplatnosti rozsudku uverejnil tak v týždenníku H. X C., ako aj v denníku H. X C. ospravedlnenia v zneniach žalobného návrhu. Žiadal zaviazať odporcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 33.000 Eur a po pripustení zmeny návrhu vo výške 50.000 Eur.

Navrhovateľ na pojednávaniach uviedol, že jeho pracovný pomer na E. Z. J. bol skončený dohodou ku dňu 28.2.2011. Od 1.3.2011 do 28.3.2011 navrhovateľ pracoval na B. S. v Bratislave. Navrhovateľ uviedol, že on nespracovával podklady pre firmy, aby ich zvýhodňoval. Nepripravoval na E. Z. súťaže tak, aby ich zámerne vyhrala spoločnosť V., Š. J. I. J., H. I. J..E..J.. Neprijímal žiadne dary a ani iné nenáležité výhody od nijakých spoločností. Mega biznis na dodávku dielov pre modernizáciu vrtuľníkov v hodnote 30.000.000 Eur, ako aj na dodanie bezpilotných lietadiel v hodnote 2.000.000 Eur nezabezpečoval. Túto úlohu dostal jeho podriadený O.. H., ktorý bol vedúci oddelenia. Navrhovateľ kontroloval iba ako riaditeľ špeciálneho obstarávania zmluvu a dokumentáciu obchodného prípadu. Na žiadnych sedeniach ohľadom modernizácie sa nezúčastňoval. K dodávke bezpilotného prostriedku uviedol, že sa jedná o vojenský materiál. Na základe výhradného zastúpenia spoločnosti J..E..J.. na dodávku bezpilotných prostriedkov im bola zaslaná výzva na predloženie cenovej ponuky a na základe odsúhlasenia cenovej ponuky požadovateľom t.j. H. H. Š. K. Ž. bol realizovaný nákup bezpilotných prostriedkov. Zdôraznil, že bezpilotné prostriedky mohla dodať iba spoločnosť J..E..J.. na základe výhradného zastúpenia pre SR. Na otázku, či mal na starosti dodávku predražených PC uviedol, že sa jednalo o PC pre T. Ú. E. J., kde daný výber spoločností spracovával O.. B.. Navrhovateľ spracovával iba na základe vysúťaženej cenovej ponuky zmluvu o budúcich zmluvách a kúpne zmluvy na základe požiadaviek T. Ú. E. J.. Za výber dodávateľa nemal zodpovednosť. Nerozhodoval o rozdelení zákazky na pilotnú výstroj na 3 časti. Toto obstaranie spracovával pán P., ktorý nepatril ani pod oddelenie navrhovateľa. Táto zákazka mohla byť rozdelená na 3 časti iba po schválení veliteľstva vzdušných síl Zvolen, o čom je aj zápis v obchodnom prípade. Na základe schválenia bola zákazka rozdelená na 3 časti. Na otázku právneho zástupcu odporcu, kto vyhral túto súťaž za 900.000 Eur, navrhovateľ uviedol, že táto verejná súťaž bola zverejnená vo vestníku. Túto súťaž nevyhral nik, lebo sa do súťaže nikto neprihlásil. Verejná súťaž bola potom zrušená. Nemohlo dôjsť ani k navýšeniu zákazky zo sumy 900.000 Eur na 1,7 mil. Eur, lebo daná súťaž bola zrušená. Na dodávky rádiostaníc U. nemohla byť robená verejná súťaž, lebo to bolo brané ako vojenský materiál. Výhradné postavenie mala spoločnosť V., ktorá bola aj oslovená. Ďalej uviedol, že auto, ktoré využíval, nepatrilo žiadnej zbrojárskej firme. Pán Z., od ktorého si auto požičal, je jeho dlhoročný priateľ a bol živnostníkom. Majú spolu dlhodobejší vzťah v motoristickom športe. S pánom Z. sa pozná dlhodobo na základe ich aktivít v motoristickom športe. Uviedol, že motorové vozidlo P. J. si prenajal od pána Z. v roku 2008. Pán Z. v tom čase nebol zamestnancom žiadnej zbrojárskej firmy. Podľa navrhovateľa pán Z. nebol a ani nie je zamestnancom J..E..J.. Navrhovateľ zastával na E. Z. pozíciu riaditeľa sociálneho obstarávania a nakladania s majetkom štátu a bol zástupcom riaditeľa. V tejto pozícii bol od roku 2007. Predtým bol zamestnaný od 1.2.2006 ako špeciálny odborný referent. Od nástupu do tejto funkcie t.j. od 1.2.2006 až do zverejnenia žalovaných článkov, nebol disciplinárne riešený ani pokarhaný. Na základe novinárskych otázok E. Z. dňa 27.12. boli dané 3 otázky ohľadne motorového vozidla P. J., držiteľa vozidla a osoby navrhovateľa. Navrhovateľ odpovedal na dané otázky a vypracované odpovede na otázky boli zaslané pánovi A. a v tej dobe jeho asistentovi pánovi A.. Oni

tieto odpovede po svojej úprave zaslali vedúcemu služobného úradu E. Z. pánovi H.. Dňa 28.9.2010 bol navrhovateľ pozvaný na pohovor k vedúcemu služobného úradu pánovi H.. Bolo to o 15.30 hod., kde mu bezdôvodne bola predložená výpoveď na osobnú žiadosť. Po diskusii s pánom H. sa dohodli, že svoje stanovisko mu oznámi do 12.00 hod. 29.9.2010. Vtedy sa dostavil k pánovi H., oznámil mu, že odmieta podpísať výpoveď, na čo mu on zdôraznil, že následky si bude znášať sám, že majú vyjsť nejaké články v novinách. Po tomto odmietnutí výpovede vyšli dané články. Dozvedel sa o tom od svojej kolegyne slečny P., ktorá mu zavolala vo večerných hodinách, aby sa pozrel na internet, že je „populárny". Bolo to prvý krát, čo bolo o ňom niečo písané. Tieto články boli publikované na portáli H..J., v periodiku H. X C. a H. X C. a u bývalého zamestnávateľa na E. Z. J. na vnútornej internetovej sieti. O ostatných periodikách nevedel. Uverejnením týchto článkov sa zmenilo správanie jeho nadriadených, dostal aj pokarhanie za porušenie disciplíny. Podriadení a kolegovia na úrade prestali s navrhovateľom komunikovať. Komunikácia prebiehala iba na formálnej stránke. Navrhovateľ niečo zadal, oni mu hlásili splnenie. Akákoľvek telefónna, mailová komunikácia bola prerušená voči osobe navrhovateľa, lebo všetci zamestnanci úradu sa začali báť, aby neboli spojovaní s jeho osobou, čím by si mohli uškodiť u nového vedenia úradu. Uverejnenie týchto článkov malo výrazný vplyv na prácu navrhovateľa. Dostal upozornenie na porušenia disciplíny. Komunikácia s riaditeľom úradu bola prerušená. Komunikácia spočívala iba vo vydávaní úloh buď mailom alebo ústne, pričom po upozornení dostal vypracovať jednu úlohu, ktorej vypracovanie mal zabezpečovať iný príslušník úradu. Túto úlohu dostal o 15.13 hod. Splnenie úlohy mal hlásiť ráno do 8.00 hod. Jednalo sa o spracovanie alebo štatistiku uzatvorených zmlúv o obstarávateľoch za roky 2009 a 2010. Danú úlohu splnil a odovzdal pred 8.00 hod. Odmailoval to riaditeľovi o 08.21 hod. Následne na to ho riaditeľ obvinil z nedodržania úlohy, za čo chcel navrhovateľa disciplinárne riešiť. Navrhovateľ toto odmietol. Riaditeľ mu chcel znížiť osobné ohodnotenie, resp. zobrať osobné ohodnotenie. Po uvážení a zistení, že mu nemôže zobrať osobné ohodnotenie mu znížil plat o 120 Eur. Zobral ho za pohotovosť a za riadenie. Potom nasledovali ďalšie kroky k psychickému nátlaku voči osobe navrhovateľa. Zo strany nadriadených bol vlastne vyvinutý tlak na R. Z. J. (R.), aby sa navrhovateľ podrobil na základe uverejnenia článkov bezpečnostnému pohovoru. Ten absolvoval v trvaní 4,5 hodiny, kde všetky otázky alebo väčšina otázok boli v súvislosti s uverejnenými článkami. Následne na to sa mal zúčastniť na polygrafickom vyšetrení, čo navrhovateľ odmietol, toto mu umožňuje zákon. Po zverejnení článkov zavolal manželke vo večerných hodinách, aby si dané články prečítala. Boli pripravení na nejakú reakciu. Po príchode domov daný článok rozoberal s rodinou, kde im vysvetlil, že daný článok sú čisté nepravdy, aby sa pripravili na reakciu. Reakcie okolia, či na synov alebo manželku nevie doložiť, po druhom článku vlastne začala dosť viaznuť komunikácia medzi nimi, lebo nevedeli, čo je pravda a čo nie je pravda a navrhovateľ ďalej odmietal komunikovať o týchto článkoch. Takto vzniklo dosť veľké komunikačné embargo v rodine navrhovateľa. Blízki priatelia a kamaráti navrhovateľa na dané články reagovali tak, že sa k tomu nevyjadrovali, prestali s navrhovateľom komunikovať, lebo sa báli, že ich osoby by mohli byť spájané s osobou navrhovateľa a mohlo by to mať pre nich negatívny dopad. Uverejnenie článkov malo dosť negatívny dopad na spoločenský život navrhovateľa a jeho rodiny, lebo do tej doby spoločensky žili a po uverejnení článkov sa navrhovateľ bál ukázať niekde na verejnosti, lebo nevedel ako zareaguje okolie alebo verejnosť. V daných článkoch bola zobrazená aj jeho fotografia. Navrhovateľ na základe uverejnenia článkov a následného tlaku bývalých zamestnávateľov voči jeho osobe schudol 10 kíl. Psychicky bol na tom zle, lebo nevedel, čo môže čakať od bývalého zamestnávateľa, keďže je prezentovaný v ich očiach ako korupčný človek. Tieto články majú vplyv aj na jeho ďalšie zamestnanie.

Na otázky právneho zástupcu odporcu navrhovateľ uviedol, že má vysokoškolské vzdelanie a to R. R. Š. v A. E.. Pred 1.2.2006 pôsobil ako manažér vo firme O., J..S..Z.. Mal na starosti projekty, zabezpečovanie materiálu a podobne. S pánom Z. sa pozná od roku 2006 alebo 2006. Pán Z. bol živnostník - taxikár, prípadne bol zamestnancom nejakej taxi služby. Nájom motorového vozidla od pána Z. trval do októbra 2010. Nájom bol uzavretý dohodou. Nájomné sa malo uhrádzať v hotovosti. Uviedol, že S.T. E. pozná. Má k nemu čisto obchodný vzťah. Pán E. bol zástupcom firmy V.. Spolu komunikovali cez obchodné prípady. Komunikovali spolu aj osobne. Poznali sa aj predtým, ako sa navrhovateľ zamestnal na E. Z. a poznali sa aj ich manželky. Uviedol, že s pánom E. sa pozná od roku 2004 alebo 2005. S pánom E. sa spoznal tak, že ich manželky boli spolupracovníčky. Uviedol, že nekomunikoval so spoločnosťami H., V., J..E..J.. o podmienkach jednotlivých súťaží, obstarávaní a ponukách pred ich začatím alebo ich priebehu alebo pri ich skončení. Nepodieľal sa na zmenách podmienok týchto súťaží alebo ponúk. Upozornenie pre porušenie pracovnej disciplíny mu dal O.. H. A., riaditeľa K.. Výpoveď mu predkladal D.. H. H.Ý.. Odmietol sa zúčastniť polygrafického vyšetrenia na základe svojho zlého psychického stavu, lebo takto by bolo toto vyšetrenie neobjektívne a skreslené. Z nadriadených mali vyvíjať na navrhovateľa tlak D..

H. H., vedúci úradu, O.. H. A., riaditeľ Ú., D.. A., ktorého presnú funkciu uviesť nevedel. V tejto dobe bol asistentom riaditeľa O.. A.. Správanie voči navrhovateľovi zmenili všetci zamestnanci Ú. O. I. I. (Ú.).

Právny zástupca odporcu sa pridržiaval svojho písomného vyjadrenia zo dňa 1.4.2011 a dôvodov tam uvedených. Žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že trvá na vypočutí svedka A. E., ktorý je autorom žalovaných článkov.

Svedkyňa H. T. vo svojej výpovedi uviedla, že v období september až október 2010 bola asistentkou riaditeľa Ú. H. O. (Ú.) a tabuľková pozícia bola nazvaná samostatný odborný referent. Náplňou jej práce bola administratívna práca riaditeľa úradu. Po uverejnení žalovaných článkov začal nepriamy útok na pána O.. P., nakoľko to bol tlak zhora. Dostal príkaz zhora, ktorý musel plniť. Riaditeľ povedal, že aj on má svoje úlohy, ktoré musí plniť. Následne po týchto tlakoch nastali reorganizačné zmeny celého úradu, ktoré celé 4 roky neboli potrebné. Uviedla, že s navrhovateľom sa pozná od nástupu do pozície asistentky riaditeľa v novembri 2007, lebo asistentka vykonáva administratívne činnosti aj pre riaditeľa odboru. Na novinárske otázky, ktoré boli spracované bežným spôsobom, ale otázky, ktoré sa týkali O.. P. boli priamo spracované a nemohli ísť priamo cez O.. P.. Boli spracované aj ostatnými ľuďmi, ktorí sa k tomu tiež vyjadrili, neboli priamo spracované. Dr. A. bol v tom čase asistentom riaditeľa, riaditeľom bol O.. A. a vedúcim služobného úradu bol D.. H. H.. O obsahu publikovaných článkov sa dozvedela z časopisu H. X C. od svojej kolegyne, ktorá jej volala z kaviarne, keď čítala časopis. Po obdržaní novinárskych otázok a následne po uverejnení predmetných článkov zbadala zmeny na úrade Ú. v prístupe kolegov a nadriadených a kolegov k osobe navrhovateľa. Zo strany nadriadených tam bola zmena prístupu a zo strany kolegov, tí sa báli komunikovať s navrhovateľom, aby z toho nemali problémy. Ako príklad prístupu nadriadených uviedla, že bola navrhovateľovi nariadená jedna úloha, bol to úkon vypracovať tabuľky ku koncu pracovnej doby, stavy verejného obstarávania za predchádzajúce obdobie, ktoré bežne spracovával O.. E.. Tento chodieva z práce skôr, nakoľko na úrade je pohyblivá pracovná doba. Tohto človeka museli zohnať telefonicky, aby sa dohodli, aby prišiel ráno do práce a danú úlohu vypracoval. Bolo to ráno o 8.00 hod., kedy bola úloha vypracovaná, tabuľky sa vytlačili bežným spôsobom, úloha bola tým pádom odovzdaná načas, avšak až po odovzdaní riaditeľ oznámil navrhovateľovi, že keďže nie je odovzdaná písomnou formou, že úlohu nesplnil tak, ako si predstavoval riaditeľ. Ak úloha nie je písomne zadaná, nie je nutné ju písomne odovzdávať. Potom boli organizačné zmeny úradu, siahnutie na osobné odmeny, zmena kancelárie. Prístup k navrhovateľovi bol taký, že aj kolegovia sa báli k nemu ísť do kancelárie. Svedkyňa uviedla, že s navrhovateľom mala dobrý pracovný vzťah, dokázali sa porozprávať aj o nepracovných veciach tak ako aj s ostatnými spolupracovníkmi. Na navrhovateľa nemohla povedať žiadnu negatívnu vlastnosť, lebo jej vždy pomohol, bol pozitívny. Uviedla, že možno mal jednu zlú vlastnosť, a to že bol až veľmi úprimný. Keďže kolegovia vedeli, čo sa deje, obávali sa o svoju existenciu, lebo navrhovateľovi nezostala ani jeho kancelária, ktorú mal. Bol preradený do inej kancelárie, komunikácia s navrhovateľom bola nežiaduca. Kolegovia sa báli vedúcich pracovníkov, riaditeľa Ú. a následne aj vedúceho služobného úradu. Uviedla, že to zažila aj sama na vlastnej koži.

Svedok O.. T. B. uviedol, že na E. Z. J. pracuje od roku 2005 až doteraz na úrade Ú. E. Z. J., kde začínal ako vedúci oddelenia a teraz je riaditeľ odboru. S navrhovateľom boli kolegovia. Vo funkcii riaditeľa pôsobil navrhovateľ na odbore obstarávania cudzieho špeciálneho majetku. Svedok bol riaditeľom odboru obstarávania majetku a elektronických aukcií. Uviedol, že predmetom sporu je článok zverejnený v H. X C. o navrhovateľovi E. P.. Uviedol, že po zverejnení tohto článku chodil navrhovateľ dosť často na návštevy k vedúcemu služobného úradu. Nebolo pritom štandardné, aby pracovníci chodili k vedúcemu služobného úradu tak často. Uviedol, že on s navrhovateľom vychádzal dobre, navrhovateľ bol pracovitý a priateľský, svedok s ním nemal negatívne skúsenosti. O informáciách zverejnených prostredníctvom žalovaných článkov sa s kolegami rozprával, ale s nadriadenými nie. Predmetom diskusie bolo rozoberanie článku a skutočnosť, že navrhovateľ pán P. musel byť veľmi sledovaný. Zo strany kolegov si nevšimol zmenu v správaní sa k navrhovateľovi, ale zo strany nadriadených áno. Začali navrhovateľa volať na osobné pohovory. Organizačné zmeny nastali potom, keď musel pán P. odísť.

Svedok O.. R. P. uviedol, že na E. Z. J. pracuje od roku 2006. Je obstarávateľom, odborným referentom na oddelení obstarávania komerčného materiálu. S navrhovateľom sa pozná ako so svojim nadriadeným. Navrhovateľ bol jeho nadriadeným niekedy od roku 2007, kedy odišla zástupkyňa riaditeľa pani P.. Navrhovateľ bol kamarátsky, pracovne ho posúdiť nevie, lebo robil na inom oddelení. Bral ho ako kamaráta, chodili spolu na obedy, v súkromí s ním nikde nebol. Stretávali sa len v práci a na pracovných

akciách. Uviedol, že k nemu sa navrhovateľ ani po zverejnení článkov nechoval ináč, ale že vzťahy nadriadených k osobe navrhovateľa si musia zodpovedať oni.

Svedok O.. E. H. uviedol, že diskutovali o informáciách zverejnených prostredníctvom žalovaných článkov s kolegami, aj s navrhovateľom, ale s inými nadriadenými o tých článkoch nediskutoval. Predmetom diskusii bolo rozhorčenie nad článkom, nad skutočnosťami, ktoré boli uverejnené. Postrehol na pracovisku tlak vyvíjaný na navrhovateľa. Nevie uviesť konkrétne, ale bolo evidentné, že tlak je vyvíjaný. Po zverejnení týchto článkov bola vykonaná organizačná zmena, bol zrušený odbor navrhovateľa, ten musel opustiť úrad alebo prijať nejakú inú funkciu v rámci štátnej služby, ktorá bola pre neho neakceptovateľná.

Svedok O.. H. A. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že na E. Z. J. pracoval od júla 2010 ako vedúci štátny zamestnanec, riaditeľ úradu investícií. Navrhovateľ vykonával svoju funkciu do konca roka 2010. Koncom roka 2010 prebehla reorganizácia s cieľom zefektívniť úrad a znížiť náklady v zmysle Nariadenia vlády. Odbor riadený navrhovateľom zanikol, navrhovateľovi O.. P. bolo ponúknuté iné miesto štátneho zamestnanca, ktoré neprijal. Na základe toho bola s ním podpísaná dohoda o ukončení pracovného pomeru. Počas roka 2010 sa s navrhovateľom nevyskytli pracovné problémy, vyskytol sa iba jeden, kedy zadanú úlohu nesplnil v stanovenom čase a bol s ním urobený a následne aj spísaný pohovor. Svedok uviedol, že má vedomosť o tom, že pôsobenie O.. P. na E. Z. J. bolo predmetom vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní. Nepamätal sa akých obchodných prípadov sa toto trestné konanie týkalo. Uviedol, že jeho predchodcom vo funkcii bol O.. D. U.. Nespomínal si, či sa vyjadroval k novinárskym otázkam týkajúcich sa osoby navrhovateľa. K zníženiu platu navrhovateľa o 120 Eur s účinnosťou k 1.11.2010 došlo v súvislosti s uvedeným porušením pracovnej disciplíny.

Svedok H.. A. uviedol, že v roku 2010 nebol priamym nadriadeným navrhovateľa. Vie niečo o tom, že v roku 2010 boli doručené nejaké novinárske otázky týkajúce sa osoby navrhovateľa, ale ich znenie si nepamätá. Nevedel uviesť ani čo bolo predmetom novinárskych otázok. Uviedol, že vie, že boli uverejnené nejaké články o osobe navrhovateľa v týždenníku H. X C. a na internetovom portáli V..H..J.. Nevedel už presne uviesť kde ich on našiel. Nepamätal sa presne ani na obsah týchto článkov, pamätal sa, že tam boli aj nejaké fotografie a že sa jednalo o otázky týkajúce sa auta, ktorý používal O.. P. komu toto auto patrilo. V súvislosti s týmito zverejnenými článkami bol navrhovateľ upozornený na porušenie pracovnej disciplíny. Uviedol, že osobu autora článkov A. E. pozná, tento pracuje na E. Z. J. a to na tlačovom odbore.

Svedok D.. H. H. vo svojej výpovedi uviedol, že od 9.7.2010 je vedúcim služobného úradu E. Z. J.. Navrhovateľa pozná ako zamestnanca E. Z. J.. S navrhovateľom rokoval na základe požiadavky riaditeľa Ú. keď vyšli nejaké články v médiách, mal s ním prerokovať vstup auta, ktoré údajne nebolo navrhovateľove, do priestorov E. Z. J.. Nepamätal sa, či s navrhovateľom rokoval aj pred vyjdením týchto článkov. S navrhovateľom mal rozhovor o týchto článkoch. Svedok sa ho opýtal, či vzhľadom k týmto článkom a odposluchom, ktoré v nich boli uvedené, považuje za vhodné tam ďalej pracovať, lebo tieto články mu môžu ublížiť. Navrhovateľ mu povedal, že porozmýšľa o tom a dá mu písomné stanovisko, ktorého obsah si navrhovateľ nepamätá. Navrhovateľ svedkovi vysvetľoval, ako to s tým vozidlom bolo. Svedok si už nepamätal presne na obsah rozhovoru. Navrhovateľ mu uviedol, že tie odposluchy nie sú pravdivé. Navrhovateľ mu dal k veci písomné stanovisko, svedok si obsah tohto stanoviska už nepamätá. Viac sa už touto vecou nezaoberal a ani v tejto veci viac nekonal. Svedok si už presne nepamätal kedy došlo k tomuto rozhovoru s navrhovateľom. Svedok osobne nezasahoval do kompetencie riaditeľa Ú. pri nejakých disciplinárnych postihoch navrhovateľa. Svedok si nepamätal ani na to ako skončil pracovný pomer navrhovateľa na E. Z. J.. Na otázku, či na Ú. boli doručené pred zverejnením spomínaných článkov novinárske otázky svedok uviedol, že si to nepamätá, že je to v kompetencii tlačového oddelenia. Tieto články podľa svedka boli asi v týždenníku H. X C.. Uviedol, že tam boli zverejnené nejaké odposluchy, niečo k tomu autu a to je všetko čo si pamätá. Uviedol, že na tlačovom oddelení E. Z. J. pôsobí A. E..

Svedok E. Z. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že s navrhovateľom sa pozná asi 12 rokov. Zoznámili sa na nejakých motocyklových závodoch pri A.. Svedok si kúpil nové auto P. J.. Chcel ho používať ako taxikár. Po kúpe auta zistil, že mu takéto auto ani nie je treba. Myslel si najskôr, že ho dá dcére, ale keď mal nedostatok finančných prostriedkov, rozhodol sa toto auto predať. Navrhovateľovi ho predal niekedy v roku 2009 za 800.000,- Sk. Navrhovateľovi toto auto predaj aj z toho dôvodu, že navrhovateľ

toto auto už aj predtým užíval. Navrhovateľ mu za požičania auta neplatil, lebo mali spolu tichú dohodu, že navrhovateľ toto auto možno aj kúpi, keď príde k nejakým peniazom. Svedok sa vtedy odsťahoval na samotu, toto auto vtedy nepotreboval, lebo ho nepoužíval. Roky robil taxikára, vedel, že navrhovateľovi môže dôverovať, lebo sa v ľuďoch vyzná. Taxikársku licenciu mal do roku 2010. Začal s tým hneď po revolúcii. Živnosť mal okolo 20 rokov. V roku 2010 živnosť zrušil a zamestnal sa v obchodnej spoločnosti U. G., J..S..Z.. C. F. R. ako vodič. Počas živnosti nebol nikde zamestnaný. Nikdy nebol zamestnaný vo firme J..E..J.. J..S..Z.. Svedok uviedol, že pri výkone práce prichádza s pánom C. U.. Nie je však jeho osobným vodičom, lebo sú tam zamestnaní traja vodiči. Motorové vozidlo P. J. kúpil asi v roku 2007 za akciovú cenu okolo 900.000,- Sk. Toto motorové vozidlo chcel používať pri výkone taxikárskej živnosti. Vtedy mal vozidlo Š. Z. a myslel si, že bude P. potom používať. Musel by však prehodiť taxameter a podobne a to nie je také jednoduché. Myslel si, že Z. predá. Motorové vozidlo požičal navrhovateľovi asi 3 mesiace po jeho kúpe. Navrhovateľ auto užíval asi 2 roky. Svedok uviedol, že pána C. U. pozná asi 30 rokov.

Svedkyňa I. P. uviedla, že ona drží s manželom, lebo s ním to všetko prežívala. Uviedla, že vie čo je predmetom sporu. O zverejnení článkov v týždenníku H. X C., v denníku H. X C. sa dozvedela od svojho manžela - od navrhovateľa. Uviedla, že sa pamätá, že na prvej strane bol vtedy nejaký článok o obžalovanom z T. T., bol to asi pán Č.. Keď si články prečítala, podľa nej to nebola pravda. O navrhovateľovej práci sa doma nikdy nerozprávali. Nehovoril o žiadnych zmluvách, ani o výberových konaniach. Doma preberajú len obyčajné rodinné záležitosti. O jej práci sa však rozprávali len zbežne, lebo svedkyňa predáva luxusné kabelky a navrhovateľa to nezaujíma. Navrhovateľ jej hovoril, že z dôvodu zverejnenia tých článkov ho chcú vyhodiť z práce a že nevedia ako sa ho zbaviť. Na ich rodinný život tieto články vplyv nemali, lebo majú skvelé deti. Uviedla však, že žijú v malom meste vo W.. Vyskytovali sa potom rôzne narážky, teraz si už z toho robia srandu, že sú mediálne známi. Vtedy ale smiešne nebolo. Nejaké narážky boli aj zo strany brata navrhovateľa, on sa o tom rozprával aj v krčme. Uviedla, že rôzne veci boli aj na internete, bolo to veľmi škaredé. Ona si prečítala zo tri takéto odkazy, napr. že je to bývalý vojak, že mu treba zobrať celý majetok. Viac to už potom nečítala, lebo to bolo pre ňu deprimujúce. K fyzickému útoku na navrhovateľa a svedkyňu nedošlo. Navrhovateľ jej povedal, že mu chcú dať výpoveď, že sa mu každý otočil chrbtom, že sa mu v práci všetci vyhýbajú. Zo strany navrhovateľa nedošlo ku zmene v správaní sa k nej, ale svedkyňa si všímala, že navrhovateľ sa zmenil, bol nervózny, psychicky na tom nebol dobre, keď ho chceli vyhodiť z práce, bol utiahnutý. Do spoločnosti prestali chodiť. Predtým chodievali do divadla, chodievali aj na muzikály do Bratislavy. Po zverejnení týchto článkov už nechodili nikde. Svedkyňa uviedla, že aj v tých časoch podporovala navrhovateľa, lebo to zle znášal. Stála pri ňom, na psychike jej to nepridalo. Strata zamestnania ohrozila navrhovateľa a jeho rodinu. Mali dve školopovinné deti, jedno študovalo na vysokej škole, druhé na Súkromnej umeleckej škole vo W.. Uviedla, že vie o tom, že navrhovateľ bol po zverejnení týchto článkov vyšetrovaný orgánmi činnými v trestnom konaní. Svedkyňa to zle znášala, nebol to dobrý pocit. Uviedla, že W. je malé mesto, že niektorí ľudia na nich zazerali, niektorí sa im ani nepozdravili.

Svedok Q. P. na pojednávaní uviedol, že on bežne časopis H. X C. a denník H. X C. nečítaval, ale volali mu rodičia. Povedali mu, aby sa neprekvapil keď to bude čítať. On potom všetky tieto články čítal. Jeho reakcia bola zmiešaná, bol v šoku. Zaujímal sa o to. Predtým sa s otcom o jeho práci nebavili. Otec sa mu snažil vysvetliť o čo ide. Atmosféra v ich rodine sa zmenila. Obidvaja rodičia mali obavy, že ich ľudia budú osočovať, otec bol celé dni nervózny. Kamaráti sa svedka pýtali, kedy pôjde jeho otec sedieť, kedy pôjde do basy. Mnohí ľudia tieto články brali ako fakty, nie ako články, ktoré nemusia byť faktom. V širšej rodine napríklad otcov brat sa prestal s otcom baviť a v rodine rozširoval informácie z týchto článkov. Svedok sa dočítal nejaké reakcie na internete, kde prebiehala k tomu diskusia. Čítal to pred dvomi rokmi a myslí si, že to tam ešte stále je. Na jeho prácu to dopad nemalo, lebo pracuje v zahraničnej firme a vo firme dianie na Slovensku ľudí nezaujíma. Rodičia ho do toho nechceli zaťahovať, nehovorili mu nič, ale doma počul, že to otec v práci nemá dobré, že ho chcú odtiaľ dostať a že kvôli tým článkom je na neho vyvíjaný tlak. On sa s ním o tomto osobne nerozprával. Svedok ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že otec bol odvtedy viac utiahnutý. Rodiny sa prestali navštevovať. Predtým sa navštevovali, jeho otec má dvoch bratov. Oni prestali chodiť k nim a naopak takisto návštevy prestali. Predtým chodievali napríklad na spoločné večere, na dovolenku, na rodinné návštevy. Otec už potom bol utiahnutý, nechodievali spolu ani na spoločné večere. Svedok uviedol, že v čase publikovania článkov žil s rodičmi v spoločnej domácnosti, od 15.10.2010 bol zamestnaný, chodil na týždňovky a domov prichádzal na víkendy. Vedel, kde jeho otec pracuje, na akej funkcii, vedel čo je verejné obstarávanie.

Svedok O.. S. E. vo svojej výpovedi uviedol, že od roku 2004 pracuje ako projektový manažér vo firme V., I..J.. Na starosti má obchodné prípady od začiatku až po ich ukončenie. Má na starosti prípravu zmluvy, plnenie zmluvy, ako aj udržiavanie vzťahov so zákazníkmi. S navrhovateľom sa zoznámil keď navrhovateľ pracoval vo firme O., J..S..Z.. S navrhovateľom bol v kontakte, aj keď tento začal pracovať na E. Z. J., lebo ich firma V., I..J.. je niekoľko rokov dodávateľom rôznej vojenskej techniky. Navrhovateľ tam pracoval vo vedúcej funkcii a preto sa nedalo, aby neboli spolu v kontakte. Svedok uviedol, že mu nie je známy nejaký prípad ovplyvňovania verejnej súťaže navrhovateľom v prospech firmy V., I..J.. K dodávke pilotnej výstroje v hodnote 900.000 Eur v prospech spoločnosti V., I..J.., ktorá mala byť zvýšená na cenu 1,7 mil. Eur svedok uviedol, že ich firma v období, keď bola vyhlásená verejná súťaž na uvedený predmet, zažiadala si o súťažné podklady vo vestníku verejného obstarávania, bola táto súťaž zverejnená už predtým ako predbežné oznámenie a ich firma na základe týchto informácií sa prihlásila do súťaže. Vyzdvihli si súťažné podklady. Zverejnenie oznámenia o verejnej súťaži nekorešpondovalo so súťažnými podkladmi a ich firma sa tejto súťaže nezúčastnila. Uviedol, že ak sa dobre pamätá, E. Z. J. túto súťaž potom úplne zrušilo a táto zákazka sa vôbec nerealizovala. Svedok uviedol, že z predvolania vie o čo asi ide. Sú to už 2 roky, on tie články vtedy čítal. Ich firma býva častým predmetom diskusii v novinách v článkoch, lebo ich firma sa majoritne zaoberá obchodom s vojenským materiálom. Na otázku sudcu, z akých dôvodov došlo alebo malo dôjsť k rozdeleniu výstroje na 3 časti, svedok uviedol, že v predbežnom oznámení zverejnenom vo vestníku verejného obstarávania bola množina tovaru, ktorý bol veľmi široký. Bolo tam pomiešaných viac komodít, ktoré by sa mali objednávať od rôznych subdodávateľov. On preto navrhovateľovi aj telefonoval, že takto sa to nedá zrealizovať. Navrhovateľovi vtedy poradil, aby to rozdelil na nejaké 3-4 časti, ale aby sa to rozdelilo na nejaké logické celky. Ako príklad uviedol, že v tom zozname boli napr. ponožky, hodinky, ale aj špeciálny letecký materiál. On mal v tom čase certifikát na verejné obstarávanie. Z tohto vedel aj princípy fungovania verejného obstarávania. Pomôckou pre obstarávateľa je colný sadzobník a zoznam požadovaného tovaru býva rozdelený podľa colného sadzobníka. Toto sa však potom vôbec nerealizovalo a verejná súťaž bola zrušená. Podľa svedka spoločnosť V., I..J.. neobchoduje a nespolupracuje s obchodnou spoločnosťou J..E..J.. J..S..Z.. C. F. R., lebo táto firma obchoduje s úplne inými komoditami.

Svedok má s navrhovateľom profesionálny vzťah, nenavštevovali, ani sa nenavštevujú. Odvtedy ako čítal ten článok, sa s navrhovateľom ani nestretol. Uviedol, že sa poznali ich manželky. Firma V., I..J.. W. pre E. Z. J. dodávala aj nejaké rádiostanice, vysielačky U.. Svedok uviedol, že ich firma V., I..J.. mala výhradné zastúpenie americkej firmy U.. Pri výhradnom zastupovaní musí slovenská firma absolvovať dosť zložitý vnútorný audit, aby americká firma delegovala takéto výhradné zastúpenie slovenskej firme.

Svedok A. E. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že k informáciám, ktoré boli uvedené v článku pod názvom „P. U. B.?“, ktorého autorom je on uviedol, že sa dopracoval k tomu tak, že mal určité informácie ústneho a písomného charakteru. Tieto informácie si overoval u dotknutých osôb s tým, že výsledkom overovania bolo potvrdenie informácií a preto sa tieto informácie rozhodli zverejniť. S navrhovateľom O.. E. P. sa pokúšal spojiť telefonicky na jeho pracovisku na E. Z. J.. Navrhovateľ sa odmietol vyjadriť s tým, že ako osoba sa vyjadriť nemôže, že za E. Z. J. sa môže vyjadrovať len hovorca tohto E.. Uviedol, že pred zverejnením článkov asi nehovoril so zástupcom firmy V. S. E.. Na otázku sudcu, odkiaľ mal svedok informácie týkajúce sa zákazky na špeciálne oblečenie pre pilotov, pri ktorých sa v článku spomína firma V. a navrhovateľ pán P., svedok uviedol, že sa musí odvolať na tlačový zákon, a to na ochranu zdroja. Uviedol, že mal k dispozícii policajné záznamy. Je to veľmi citlivá záležitosť, bolo to ešte pred G.. Niekoľkokrát si to overoval aj na policajnom prezídiu, ako aj od ďalších zdrojov z bezpečnostných zložiek. Policajné prezídium potvrdilo, že evidujú také čísla spisov. Policajné spisy, ktoré mal k dispozícii, aj študoval. V čase písania článku sa pýtal aj na policajnom prezídiu, či bol navrhovateľ pán P. alebo niekto iný za takúto trestnú činnosť aj odsúdený. Na policajnom prezídiu mu povedali, že takéto čísla spisov majú zaevidované, ale nevedeli alebo nechceli mu povedať, čo je obsahom spisov, lebo spisy sa nenachádzali tam, kde sa mali nachádzať. Predmetom jeho článku nebolo to, či niekto bol alebo nebol právoplatne odsúdený z nejakého trestného činu. Bol tu podľa jeho názoru verejný záujem na tom, že niečo také ako obsahujú tie spisy sa môže diať, išlo o verejné peniaze, o verejný záujem. Obsah spisov bol taký závažný, že z hľadiska verejného záujmu sa to rozhodli zverejniť.

Uviedol, že s pánom E. nekomunikoval a nevie súdu predložiť dôkaz o takejto komunikácii. O komunikácii navrhovateľa s pánom E. má dôkazy. Sú to tie policajné spisy, o ktorých hovoril.

Svedok predložil do spisu fotokópiu prepisov záznamu telekomunikačnej prevádzky. Bolo zistené, že sú predložené: príloha č. 2, príloha č. 13, príloha č. 23, príloha č. 24, príloha č. 26, príloha č. 31, 33, 32, 34, 36, 38, 39, 41 spisu ČP: H.-R.-XXXXX/XXXX-W.-W.-O.. Predložil do spisu úradné záznamy H. H. W., Ú. T. H. P., T., Č.: H.-XXXX-X/BPK-XXXX zo dňa 15.10.2007, Č.: H.-XXXX-X/BPK-XXXX zo dňa 15.10.2007, Č.: H.-XXXX-X/BPK-XXXX zo dňa 15.10.2007, Č.: H.-XXX-X/BPK-XXXX zo dňa 6.2.2008. Na otázku sudcu, či svedok má nejaké dôkazy o tom, že navrhovateľ mal dostať nejaké dary od firiem, ktoré získali nejaké zákazky na E. Z. J., svedok uviedol, že opäť poukazuje na spis H. H. T., kde sa uvádzajú nejaké hodinky. Uviedol, že v článku netvrdil, že pán P. dostal nejaké vecné dary za služby na E. Z. J. ako nejakú protihodnotu. On nebol toho svedkom. Zistil to z policajného spisu a napísal to, že táto skutočnosť je uvedená v policajných spisoch.

V čase písania článku sa už piaty rok venoval téme E. Z. J., bola to jeho špecializácia. Vzhľadom na zistené skutočnosti vyplývajúce zo získaných spisov, ale aj svedectiev od jeho zdrojov ohľadom pomerov na E. J., spojených s aj navrhovateľom, sa v redakcii rozhodli, že takéto informácie o možnom prepojení dôležitého úradníka E. J. v oblasti verejného obstarávania so zbrojárskymi alebo akýmikoľvek firmami, ktoré sa uchádzajú o zákazky na E. Z. J., by mala verejnosť informovaná. Písomnú dokumentáciu získal z dvoch zdrojov. Jedným zdrojom bol dokonca novinár, ktorý tieto spisy má k dispozícii už dlhšiu dobu, ale nevedel sa s nimi pohnúť ďalej. Nevedel tie informácie overiť. Druhým zdrojom bol zdroj z bezpečnostného prostredia. Oslovených bolo viac ako 10 ľudí alebo inštitúcií ako zdrojov informácií. Proces overovania bol zdĺhavý.

Na otázky právneho zástupcu navrhovateľa svedok uviedol, že informácie uvedené v článku pochádzajú z policajných spisov, ktorých čísla resp. autenticitu potvrdilo policajné prezídium a zároveň ich autenticitu si potvrdzoval okrem toho ešte od dvoch alebo troch nezávislých zdrojov, ktorých sa pýtal či to môže byť pravé alebo to môže byť falzifikát. Prezídium PZ mu potvrdilo, že spisy s takým evidenčným číslom existujú alebo existovali, ale sa nenachádzajú tam, kde by sa mali. Snažia sa dohľadať dokumenty, aby mohli pokračovať v konaní. Jedným z hlavných podnetov pre článok bola informácia, že navrhovateľ v čase písania článku využíval motorové vozidlo, ktoré bolo majetkovo alebo personálne prepojené na jedného z dodávateľov tovaru alebo služieb pre E. Z. J.. Druhou líniou bolo policajné vyšetrovanie navrhovateľa pre machinácie pri verejnom obstarávaní. Prišli na to tak, že toto auto skutočne potvrdzovalo informácie uvedené v policajnom spise. Pri overovaní pravdivosti skutočností týkajúcich sa auta P. J. svedok uviedol, že vtedy hovoril telefonicky s pánom C. U., konateľom firmy J..E..J.. Tento mu povedal, že to auto patrí E. Z.. Následne mu ho dal k telefónu a tento mu povedal, že auto požičiava navrhovateľovi. Svedok nepovažoval za potrebné overovať si, či pán Z. bol zamestnancom firmy J..E..J.. J..S..Z.., lebo pán U. mu telefonicky povedal, že pán Z. pre nich pracuje. Pre tento článok toto zistenie nebolo podľa svedka relevantné, či pán Z. je zamestnancom alebo živnostníkom spolupracujúcim s firmou J..E..J.. Pán U. jednoznačne povedal, že pán Z. pre nich pracuje. Na otázku, ako je možné, že svedok disponuje materiálmi z policajných spisov uviedol, že ich má od zdroja, ktorý nemôže menovať. Informáciu o tom, že navrhovateľ bol sledovaný, mal svedok z policajného spisu. Za sledovanie považoval odpočúvanie. Na otázku, ako je možné, že svedok má k dispozícii prepisy hovorov, ktoré mali byť podľa zákona zoskartované, svedok uviedol, že ich má zo zdroja, ktorý nechce byť menovaný a on ho nemôže menovať. Bol zrušený stupeň utajovania. Ak si niekto nesplnil povinnosti vyplývajúce z archivácie dokumentov, on to nebol.

Svedok C. U. bol vypočutý dožiadaným súdom, Okresným súdom Trenčín. Svedok vo svojej výpovedi uviedol, že je konateľom spoločnosti U. G., J..S..Z.. Navrhovateľa pozná 8 až 10 rokov. S navrhovateľom prichádzal do styku služobne. Na E. Z. J. bol predmetom ich spolupráce výpredaj tovaru z armády a nákup tovaru pre armádu. Mimo pracovných rokovaní sa svedok s navrhovateľom nestretával. Svedok ako majiteľ pôsobí aj vo firme U., I..J.. a J..E..J.. J..S..Z.. Pána E. Z. pozná viac ako 25 rokov. Zoznámili sa keď svedok pracoval ešte v W. C. F. R.. Pán Z. vtedy pracoval ako taxikár. V čase zverejnenia článkov, pán E. Z. bol zamestnaný vo firme U. G., s.r.o. Pán Z. vykonával prácu šoféra. Svedok nikdy nebol vlastníkom motorového vozidla P. J. modrej metalízy a toto motorové vozidlo ani nevidel.

Zo stanoviska O.. E. P. na novinárske otázky z H. X C. zo dňa 29.9.2010 bolo zistené, že motorové vozidlo P. J., ev.č. Q.-XXXDE navrhovateľ používa od roku 2008 na základe dohody. Majiteľom vozidla je pán E. Z., ktorý motorové vozidlo mal v danom čase nevyužité a ponúkol ho navrhovateľovi na odpredaj. Nakoľko navrhovateľ nemal záujem o kúpu vozidla, urobili medzi sebou písomnú dohodu o využívaní jeho súkromného vozidla na súkromné účely navrhovateľa. Majiteľ vozidla v tom čase

pracoval ako živnostník. V roku 2010 sa majiteľ vozidla pán Z. zamestnal ako šofér. Navrhovateľ komunikuje so zamestnancami spoločnosti J..E..J.. na základe obchodných vzťahov pri príprave a realizácii zmlúv. Nakoľko majiteľ vozidla, pán Z. v dobe podpísania dohody o využívaní motorového vozidla nebol zamestnancom spoločnosti J..E..J.., nepovažuje navrhovateľ svoju dohodu s ním za konflikt záujmov. Navrhovateľ ďalej uviedol, že svoju prácu si dlhodobo plní čestne a svedomito, riadi sa pokynmi nadriadených, dodržiava pracovnú disciplínu a interné smernice E. Z.. Má úprimný záujem pokračovať vo svojej pracovnej činnosti. Nie je politicky aktívny, rešpektuje personálne zmeny, ktoré sa udiali po voľbách v rezorte a je pripravený na aktívnu spoluprácu.

Výzvou zo dňa 8.11.2010 vyzval navrhovateľ odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu na uverejnenie ospravedlnenia.

Z upozornenia na porušenie služobnej disciplíny zo dňa 29.9.2010, ktoré bolo podpísané riaditeľom O.. H. A. vyplýva, že navrhovateľ O.. E. P. bol upozornený na to, že na základe informácií medií a po vykonanom pohovore dňa 28.9.2010 ho riaditeľ O.. H. A. upozorňuje na porušenie služobnej disciplíny. Porušenia služobnej disciplíny sa dopustil tým, že používal súkromné motorové vozidlo P. J., L. Q.-XXX C., ktoré je evidované na zamestnanca súkromnej spoločnosti J..E..J.. J..S..Z.., s ktorou E. Z. J. má uzatvorené obchodné kontakty. Na toto motorové vozidlo si navrhovateľ nechal vystaviť aj vstup do priestorov E. Z. J.. Tým porušil povinnosti štátneho zamestnanca vyplývajúce zo zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 151/2010 Z.z., a to konkrétne ustanovenia § 60 ods.1 písm. b) a d) a § 61 písm. b) tohto zákona. Vyzval ho na okamžitú nápravu, t.j. na ukončenie využívania uvedeného motorového vozidla.

Z predloženej Zmluvy o nájme vozidla, uzavretej medzi navrhovateľom O.. E. P. ako nájomcom a vlastníkom motorového vozidla E. Z. zo dňa 7.5.2008 bolo zistené, že predmetom nájmu bolo osobné motorové vozidlo P. J., EVČ: Q. XXXCP. Cena za nájom vozidla špecifikovaného v článku I. zmluvy bola stanovená sumou 50.000,- Sk ročne s tým, že nájomné bude splatné do 15 dní od ukončenia zmluvy o nájme. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 31.12.2010.

Z predloženej pracovnej zmluvy pána E. Z., nar. X.X.XXXX bolo zistené, že dňa 1.3.2010 bola uzavretá pracovná zmluva medzi nim a jeho zamestnávateľom obchodnou spoločnosťou U. G., J..S..Z.. C. F. R..

Navrhovateľ do spisu ako listinné dôkazy predložil aj články zverejnené pod názvom „P. U. B.?“., „I. F....“., ako aj znenie článku zverejneného na internetovom portáli V..H..J..

Do spisu bolo predložené aj Nariadenie riaditeľa Ú. H. O. I. I. E. Z. J. č. 155 zo dňa 18.júla 2008, ktorým bola určená komisia na vyhodnotenie dokladov a cenových ponúk pri obstarávaní „H. R.“. Z tohto nariadenia vyplýva, že navrhovateľ nebol členom tejto komisie. Komisia vyhodnotila ako najvýhodnejšiu ponuku obchodnej spoločnosti I., J..S..Z.. T.. Navrhla uzatvoriť rámcovú zmluvu na dobu trvania do roku 2012 s možnosťou opcie do roku 2014 a kúpnu zmluvu pre rok 2008.

Ú. H. R. Z., Z. L. R. Z., O. Q., R. I. W. so sídlom v Bratislave oznámením zo dňa 22.2.2012 oznámil navrhovateľovi O.. E. P. začiatok správneho konania vo veci vyčiarknutia zo zoznamu odborne spôsobilých osôb.

F. T. Ú. so sídlom v T. rozhodnutím J.-H.-XXX-XX/XXXX-Ž.-XXXXX zo dňa 27.1.2012 rozhodol, že osoba O.. E. P. podľa § 14 ods.1 zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností, nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivú, pretože uviedla nepravdivé údaje pri bezpečnostnom pohovore. Proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľ podal odvolanie.

Uznesením E. R. J., H. H. W., Ú. T. H. P., Z. T. H. P. T. so sídlom H. X, T., Č.: H.-XXX/BPK-T.-XXXX zo dňa 28.10.2011, právoplatným od 11.11.2011 bolo zastavené trestné stíhanie vo veci zločinu Machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods.1, ods.2, písm. c), písm. d) Trestného zákona, lebo nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Výbor F. S. J. na preskúmanie S. F. T. Ú. so sídlom v T. vydal pod č. B.-XXX-X/XXXX-R. zo dňa 3.5.2012 rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa O.. E. P.. Rozhodnuté bolo tak, že bolo zrušené Rozhodnutie F. T.

Ú. č. J.-H.-XXX-XX/XXXX-Ž.-XXXXX z 27.1.2012 a vec mu bola vrátená na nové rozhodnutie z dôvodu opätovného vyhodnotenia bezpečnostnej spoľahlivosti O.. E. P..

Ú. H. R. Z. so sídlom v T. Rozhodnutím č. XXX-XXXX/XXXX-XX/ZOSO zo dňa 27.06.2012 zastavil správne konanie podľa § 30 ods.1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, začaté dňa 27.02.2012 vo veci vyčiarknutia O.. E. P. zo zoznamu odborne spôsobilých osôb podľa § 125 ods.2 písm. d) zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu, že odpadol dôvod konania pre toto správne konanie.

Z oznámenia H. H. W., Ú. T. H. P. so sídlom v T. č. H.-T.-XXX/XXXX zo dňa 27.9.2012 bolo zistené, že registratúrne záznamy H.-XXXX-X/BPK-XXXX, H.-XXXX-X/BPK-XXXX, H.-XXXX-X/BPK-XXXX tvorili jeden kompaktný celok, tzv. zberný spis, vzťahujúci sa k tej istej veci, nazvaný „Z.“ a tento bol dňom 29. januára 2008 v zmysle článku 28 ods.1 nariadenia E. R. Slovenskej republiky č. 64/2003 o vydaní registratúrneho poriadku, preprotokolovaný a v protokole nového ročníka mu bolo pridelené číslo H.-XXX/BPK-XXXX, ktorého obsah bol tvorený označenými registratúrnymi záznamami č. H.-XXX-X/BPK-XXXX a č. H.-XXX-X/BPK-XXXX. Zároveň súdu oznámili, že dňom 16. augusta 2010 bol označený registratúrny záznam zničený na základe „S. Z. R. S. W.“ zo dňa 20. júla 2010, číslo Z.-XXXX/XXXXX, vydaným odborom S. I. J. C. E. R. J., ktorého fotokópiu súdu predložili.

Zároveň súdu oznámili, že spis č. H.-R.-XXXXX/XXXX-W.-W.-O. nie je vedený Ú. T. H. P. H. H. W., ale Z. W. H. Č. W. Ú. W. H. Č. H. H. W., S. Č.. XX, XXX XX T..

H. H. W., Ú. W. H. Č., Z. W. H. Č. W. so sídlom v T. prípisom č. H.-W.-W.-XXXX-XXX/XXXX zo dňa 2.10.2012 oznámilo H. H.U. W., Ú. T. H. P. T., že odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky ako jeden z druhom informačno-technických prostriedkov patrí podľa zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov medzi utajované skutočnosti. Informácie získané technickým úkonom a písomnosti s tým súvisiace sa poskytujú výlučne policajtom uvedeným v žiadosti o realizáciu, teda žiadateľovi. Vzhľadom na tieto skutočnosti, odporúčajú obrátiť sa so žiadosťou na R. E. J., ktoré bolo v danej veci žiadateľom.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava, bolo zistené, že E. Z. pracoval ako SZČO od 1.2.1991 do 31.3.2010. Zamestnancom obchodnej spoločnosti U. G., J..S..Z.. C. F. R. bol od 2.3.2010. Tento stav platil aj ku dňu 6.11.2012.

Svedok A. E. predložil do spisu fotokópie spravodajskej informácie pre RE. Z. J. vo veci obstaranie Q. H. - súhrnná informácia zo dňa 25.2.2008, podnet na trestné stíhanie H. H. W., Ú.S. T. H. P. Č.. H.-XXX-X/BPK-XXXX zo dňa 20.2.2008, fotokópiu úradného záznamu H. H.É. W., Ú. T. H. P. Č.. Č.: H.-XXXX-X/BPK-XXXX zo dňa 15.10.2007, ktorá nie je úplná, lebo nie je na poslednej predloženej strane žiadna pečiatka ani podpis. V rovnakej podobe bola predložená fotokópia ďalšieho úradného záznamu H. H. W., Ú. T. H. P. Č.R.: H.-XXXX-X/BPK-XXXX zo dňa 15.10.2007, ako aj prvá strana Ú. W. H. H. W. Ú.S. T. H. P. Č.: H.-XXXX-X/BPK-XXXX zo dňa 15.10.2007, ako aj Úradný záznam o zrušení stupňa utajenia písomnosti Č..H..: H.-XXX-X/BPK-XXXX zo dňa 6.2.2008 a Č..H..: H.-XXX-X/BPK-XXXX zo dňa 13.2.2008. Súdu boli predložené aj fotokópie prepisu záznamu telekomunikačnej prevádzky zo spisu H.-R.-XXXXX/XXXX-W.-W.-O..

E. Z. J. , R. J. prípisom zo dňa 17.5.2013 súdu oznámilo, že spis H. H. W. T. H.-R.-XXXXX/XXXX-W.-O. nie je možné súdu predložiť, nie je možné vydať súhlas s predložením tohto spisu.

Z predloženej kúpno-predajnej zmluvy, uzavretej medzi E. Z. ako predávajúcim a O.. E. P. ako kupujúcim, uzavretej 8.11.2010 vyplýva, že predmetom kúpy a predaja bolo osobné motorové vozidlo P. J., modrá metalíza, EVČ: Q. XXX C.. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 6.000 Eur.

Uznesením E. R. J., H.C. H. W., Ú. T. H. P. so sídlom v T., Č.: H.-XXX/BPK-C.-XXXX zo dňa 16.3.2011 bolo vznesené obvinenie O.. E. P., nar. X.X.XXXX pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods.1, ods.2 písm. c), ods.3 Trestného zákona.

Uznesením Ú. Š. H. G. H. J. so sídlom v T. č. R. G. XX/XX-X zo dňa 23.3.2011 bolo uvedené uznesenie Č.: H.-XXX/BPK-T.-XXXX zo dňa 16.3.2011 zrušené, pretože je nezákonné.

Uznesením E. R. J., H. H. W. Ú. T. H. P. so sídlom v T. Č.: H.-XXX/BPK-T.-XXXX zo dňa 28.3.2011 bolo opäť vznesené obvinenie O.. E. P. pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods.1, ods.2 písm. c) Trestného zákona.

Uznesením Z. H. T. O. Č.. X H. XXX/XX-XX zo dňa 5.5.2011 bolo zrušené uvedené uznesenie Č.: H.-XXX/BPK-T.-XXXX zo dňa 28.3.2011.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 12.7.2013 predniesol záverečnú reč v tomto znení:

„Navrhovateľ sa v celom rozsahu pridržiava návrhu na začatie konania o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch zo dňa 23.11.2010 v znení návrhu na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania zo dňa 22.03.2012 (ďalej len „Návrh“) pripustenej uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 13.04.2012, č. k.: 11C/186/2010-298 ako aj všetkých ústnych vyjadrení Navrhovateľa prednesených na pojednávaniach v predmetnej právnej veci. Navrhovateľ sa pred Okresným súdom Zvolen (ďalej len „Okresný súd“) domáha voči Odporcovi ochrany svojich osobnostných práv osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vzhľadom na skutočnosť, že Odporca v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonávanej za účelom dosiahnutia zisku ako vydavateľ týždenníka H. X C., C. H. D. C. a prevádzkovateľ internetového portálu V..H..J. s cieľom priniesť čitateľom za každú cenu senzáciu v podobe zaručených informácií o osobe Navrhovateľa, a tak zabezpečiť zvýšenie predajnosti svojich periodík zverejnil vo viacerých vydaniach týždenníka H. X C., v denníku H. D. C., rovnako aj na internetovom portáli V..H..J. množstvo nepravdivých, pravdu skresľujúcich skutkových tvrdení ako aj neprimeraných a neoprávnených hodnotiacich úsudkov o osobe Navrhovateľa, ktoré obzvlášť závažným a hrubým spôsobom zasiahli do osobnostných práv Navrhovateľa, a to najmä do jeho občianskej a profesijnej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena a súčasne aj do práva Navrhovateľa na prezumpciu neviny tak, ako to ostatne vyplynulo aj z vykonaného dokazovania. Odporca v súvislosti s uverejnením množstva nepravdivých a pravdu skresľujúcich skutkových tvrdení o osobe, nielen že osobu Navrhovateľa priamo označil menom, ale snahou po senzácii, preto aby si čitateľ nemusel predstavovať podobu osoby Navrhovateľa uverejnil neoprávnene získané fotografie (obrazové snímky), na základe ktorých je osoba navrhovateľa priamo identifikovateľná.

Napriek faktu, že v konaní o ochranu osobnosti nesie dôkazné bremeno svojich tvrdení Odporca, ak chce preukázať oprávnenosť svojich výrokov, Odporca žiadnym spôsobom, a to ani náznakom neuniesol v predmetnom konaní dôkazné bremeno Navrhovateľom napadnutých tvrdení, práve naopak Navrhovateľ nad rámec svojich povinností vyplývajúcich mu z postavenia v tomto konaní pravdivosť všetkých tvrdení uverejnených Odporcom relevantným spôsobom, prostredníctvom listinných dôkazov ako aj svedeckých výpovedí sám vyvrátil, čím v prejednávanej veci preukázal ich nepravdivosť, neoprávnenosť a neprimeranosť voči jeho osobe.

II.

Vzhľadom na množstvo difamujúcich tvrdení uverejnených Odporcom o osobe Navrhovateľa prostredníctvom tlače a internetu, je existencia zásahov objektívne spôsobilých vyvolať nemajetkovú ujmu nespochybniteľná.

K neoprávneným zásahom do cti dochádza predovšetkým skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé. Ako už vyplynulo z vykonaného dokazovania za nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia a neoprávnené hodnotiace úsudky možno považovať najmä nasledovné výroky Odporcu, ktoré na verejnosti prezentujú Navrhovateľa v tom zmysle, že ako úradník na E. Z.:

1. robil machinácie s verejným obstarávaním, pripravoval podklady pre jednotlivé súťaže tak, ako to vyhovovalo firmám, a dohadoval sa s nimi o tom ešte pred vyhlásením súťaže, a teda v konečnom dôsledku páchal trestnú činnosť, /relevantné najmä výroky označené v Návrhu pod č. 3,4,5,6,8,9/ opisu dôvodov nepravdivosti skutkových tvrdení ako aj neprimeranosti a neoprávnenosti hodnotiacich úsudkov sa Navrhovateľ venuje a bližšie ich rozoberá predovšetkým na stranách 14 - 16 Návrhu, a to najmä vo vzťahu k ústavnému princípu prezumpcie neviny;

o Pravdivosť týchto tvrdení Odporca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, práve naopak predložením listinných dôkazov k Návrhu Navrhovateľ preukázal, že sa jedná o nepravdivé skutkové tvrdenia, uvedené potvrdzuje aj výpoveď svedka O.. S. E..
2. manipuloval verejnú súťaž na dodanie pilotnej výstroje v hodnote 900 - tisíc eur v prospech spoločnosti V., I..J.., pričom zvýšil celkovú hodnotu zákazky na viac ako 1,7 milióna eur, /relevantný najmä výrok označený v Návrhu pod výrok č. 3/ dôvody nepravdivosti skutkových tvrdení ako aj neprimeranosti a neoprávnenosti hodnotiacich úsudkov odporcu navrhovateľ rozoberá najmä na stranách 16 a 17 Návrhu;
o Nepravdivosť predmetného tvrdenia Navrhovateľ preukázal predložením listinných dôkazov (bližšie pozri str. 17 Návrhu), uvedené potvrdzuje aj výpoveď svedka O.. S. E. na pojednávaní konanom dňa 08.11.2012 (str. 15 a nasl. zápisnice).
3. manipuloval verejnú súťaž na dodanie vysielačiek U., v rozpore so zákonom v neprospech E. J. menil už uzatvorenú zmluvu, /relevantný najmä výrok označený v Návrhu pod č. 4/ dôvody nepravdivosti skutkových tvrdení odporcu navrhovateľ rozoberá predovšetkým na stranách 17 a 18 Návrhu;
o Nepravdivosť predmetného tvrdenia Navrhovateľ preukázal predložením listinných dôkazov (bližšie pozri str. 21 Návrhu), uvedené potvrdzuje aj výpoveď svedka O.. S. E. na pojednávaní konanom dňa 08.11.2012 (str. 17 a nasl. zápisnice).
4. prispôsoboval, ovplyvňoval a manipuloval verejné súťaže v prospech jemu blízkych spoločností, pričom od týchto spoločností prijímal dary, /relevantné najmä výroky označené v Návrhu pod č. 5 a 17/ dôvody nepravdivosti skutkových tvrdení a neoprávnenosti hodnotiacich úsudkov odporcu navrhovateľ bližšie rozoberá na strane 18 Návrhu;
o Pravdivosť týchto tvrdení Odporca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, ich pravdivosť však vyvracajú výpovede svedkov O.. S. E. a C. U. .
5. dohadzoval viaceré lukratívne „kšefty“ v hodnote viac ako 30 miliónov Eur zbrojárskej spoločnosti, ktorej zamestnanec mu požičiava luxusné motorové vozidlo P. J., resp. priamo používa luxusné motorové vozidlo patriace tejto zbrojárskej spoločnosti, /relevantné najmä výroky označené v Návrhu pod č. 6,7,12,13,15,16/ dôvody nepravdivosti skutkových tvrdení ako aj neprimeranosti a neoprávnenosti hodnotiacich úsudkov odporcu navrhovateľ rozoberá najmä na stranách 18 a 19 Návrhu;
o Pravdivosť týchto tvrdení Odporca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, práve naopak predložením listinných dôkazov k Návrhu Navrhovateľ preukázal, že sa jedná o nepravdivé skutkové tvrdenia (bližšie pozri str. 19 Návrhu), uvedené potvrdzuje aj výpoveď svedkov C. U. a E. Z..
6. praktizuje praktiky podobné mafiánskym, /relevantný najmä výrok označený v Návrhu pod č. 7/ dôvody neprimeranosti a neoprávnenosti hodnotiacich úsudkov odporcu navrhovateľ bližšie rozoberá na strane 19 a 20 Návrhu;
o V danom prípade aj hodnotiaci úsudok, aby mohol byť považovaný za oprávnený musí vychádzať z pravdivých podkladov, k čomu v danom prípade s ohľadom nepravdivosť tvrdenia v bode 5 vyššie nedošlo.
7. mal na starosti megabiznis, kde E. podpísalo zmluvu priamo na dodávku dielov pre E. R. v hodnote 30 miliónov eur ako aj dodanie bezpilotných lietadielok v hodnote dvoch miliónov eur spoločnosťou J..E..J.., J..S..Z.. /relevantné najmä výroky označené v Návrhu pod č. 9,13,18/ dôvody nepravdivosti skutkových tvrdení ako aj neprimeranosti a neoprávnenosti hodnotiacich úsudkov odporcu navrhovateľ bližšie rozoberá najmä na stranách 20 a 21 Návrhu;
o Nepravdivosť predmetného tvrdenia Navrhovateľ preukázal predložením listinných dôkazov (bližšie pozri str. 21 Návrhu).
8. mal na starosti dodávku niekoľkonásobne predražených počítačov /relevantný najmä výrok označený v Návrhu pod č. 8/ dôvody nepravdivosti skutkových tvrdení odporcu navrhovateľ bližšie rozoberá na strane 21 Návrhu;
o Nepravdivosť predmetného tvrdenia Navrhovateľ preukázal predložením listinných dôkazov (bližšie pozri str. 21 Návrhu).
9. bol v minulosti sledovaný tajnými zložkami ministerstva obrany, bolo voči nemu pripravené trestné stíhanie pre ovplyvňovanie tendrov a korupciu, pričom nie je za nespornú a preukázateľnú trestnú činnosť odsúdený, iba pre svoje veľmi dobré konexie, na základe ktorých sa policajné vyšetrovanie zastavilo a už sa v ňom ďalej nepokračovalo. /relevantné najmä výroky označené v Návrhu pod č. 3,4,5,6,8,9/ opisu dôvodov nepravdivosti skutkových tvrdení ako aj neprimeranosti a neoprávnenosti hodnotiacich úsudkov sa Navrhovateľ venuje a bližšie ich rozoberá najmä na stranách 21 - 23 Návrhu, najmä vo vzťahu k ústavnému princípu prezumpcie neviny;
o Pravdivosť týchto tvrdení Odporca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom jediné trestné konanie, ktoré bolo v súvislosti s verejným obstarávaním vedené bolo začaté na základe informácií

poskytnutých novinárom časopisu H. X C., čo vyplýva z uznesenia vydaného Ú. T. H. P., Z. T. H. P. H. H. dňa 28.10.2011 v trestnej veci vedenej pod Č.: H.-T.-T.-XXX/XXXX, právoplatného dňom 11.11.2011.

Odporca vo svojich článkoch za účelom preukázania pravdivosti svojich tvrdení o osobe Navrhovateľa, neustále odkazuje na policajný spis, ktorý má všetky jeho tvrdenia preukazovať, ktorým dokonca Odporca disponuje a časť z tohto údajného spisu aj uverejnil na svojom internetovom portáli tak, aby nenechal na pochybách žiadneho čitateľ o nezákonnom konaní Navrhovateľa. Ako však vyplynulo z vykonaného dokazovania Odporca takýmto policajným spisom disponovať nikdy nemohol (policajné spisy pod uvedenými značkami boli v súlade so zákonom skartované tak, ako to vyplynulo z oznámení poskytnutými príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní), čo preukazuje len ten fakt, že Odporca si už v čase prípravy článkov nesplnil svoju profesijnú povinnosti, keďže dostatočne nepreveril pravdivosť získaných informácií, t.j. pri overovaní pravdivosti ako profesionál zlyhal a svojim laxným prístupom k cele veci tieto bez ďalšie neváhal zverejniť sledujúc len zvýšenie predaja svojich periodík predložením „zaručených“ senzácií.

III.

Odporca opakovane uverejňoval svoje nepravdivé skutkové tvrdenia, závažné obvinenia z viacerých machinácií verejného obstarávania a mnohopočetného prijímania úplatkov, korupčného konania vo vzťahu k orgánom činným v trestnom konaní teda z opakovaného páchania viacerých trestných činov ako aj neoprávnené a neprimerané hodnotiace úsudky o osobe Navrhovateľa dlhodobo (články uverejňované od 29.09.2010 do 15.10.2010), a to všetko masovokomunikačnými prostriedkami s pokrytím celého územia Slovenskej republiky, ktoré patria medzi jedni z nasledovanejších mienkotvorných informačných prostriedkov v SR. Takéto konanie Odporcu vytvorilo vo vedomí spoločnosti o osobe Navrhovateľa nezmazateľnú pečať človeka, vnímaného ako páchateľa trestných činov. Táto stigma na povesti osoby zostane vo vedomí širokej verejnosti, bez ohľadu na ďalší vývoj veci. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania uverejnenie takýchto informácií Odporcom malo a stále aj má závažný dopad na ďalší pracovný, spoločenský ako aj súkromný život Navrhovateľa, čo Navrhovateľ pociťuje ako ťažké príkorie dodnes.
V pracovnej oblasti bol Navrhovateľa po uverejnení dotknutých článkov upozornený na porušenie pracovnej disciplíny v súvislosti s nepravdivými informáciami o užívaní motorového vozidla P. J., bývalí spolupracovníci sa navrhovateľovi vyhýbali, obchádzali ho a bývalí nadriadení mu neustálym negatívnym postojom voči jeho osobe (odmietali podpísať ním vypracované dokumenty, musel absolvovať rôzne rozhovory - „výsluchy“ ohľadom nepravdivých informácií uverejnených Odporcom) dávali jasne najavo, že na svojej pracovnej pozícii nemá čo robiť, že je na tejto pozícii neželaný, že je „na odstrel.“ Navrhovateľovi bol bez udania dôvodu po prvý krát počas jeho pôsobenia na Úrade pre investície a akvizície E. J. znížený plat o 120,- Eur/mes. a následne s ním bol ukončený štátnozamestnanecký pomer. Aj keď z ukončenia štátnozamestnanecký pomeru Navrhovateľa priamo nevyplýva, že jeho následkom boli uverejnené nepravdivé informácie zo strany Odporcu je nepochybné, že tomu tak bolo, čo priamo vyplýva aj z článku Odporcu uverejnenom dňa 30.09.2013 v denníku H. D. C. pod názvom „Za odmenu?“ s podtitulom „Ú. E. Z. J. R. F. I. W. M.,“ kde autor o.i. uvádza: „Mimochodom po tom ako sa jeho reportéri začali o P. zaujímať, nové vedenie rezortu sa ho rozhodlo prepustiť.“ Po strate zamestnania sa napriek intenzívnej snahe Navrhovateľovi dva roky nepodarilo získať nový pracovný pomer.
Na základe informácií zverejnených odporcom bolo dokonca začaté trestné stíhanie, čo vyplýva priamo z uznesenia vydaného Ú. T. H. P., Z. T. H. P. H. H. dňa 28.10.2011 v trestnej veci vedenej pod Č.: H.-T.-T.-XXX/XXXX, právoplatné dňom 11.11.2011, v rámci ktorého bolo voči Navrhovateľovi dvakrát nezákonne vznesené obvinenie, nakoniec však vyšetrovateľ predmetným uznesením trestné stíhanie zastavil z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a súčasne nie je dôvod na postúpenie veci. Na predmetné trestné stíhanie pritom priamo nadväzovalo rozhodnutie Národného bezpečnostného úradu (ďalej len „NBÚ“) zo dňa 27.01.2012 č. J.-H.-XXX-XX/XXXX-Ž.-XXXXX, ktorým NBÚ zrušil navrhovateľovi platnosť osvedčenia vydaného pod č. H.-XXXX/XXXX-Ž. dňa 23.10.2007, voči ktorému Navrhovateľ podal odvolanie a oznámenie Ú. H. R. Z. o začatí správneho konania vo veci vyčiarknutia zo zoznamu odborne spôsobilých osôb podľa ustanovenia § 125 ods. 2 písm. d) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom predmetné správne konanie bolo neskôr ako nedôvodné zastavené.
Zverejnenie žalovaných článkov malo značný dopad na spoločenský život Navrhovateľa v podobe výrazné ochladnutia spoločenských a kamarátskych vzťahov, pričom jeho dlhoročný priatelia, kamaráti a známi prestali jeho spoločnosť vyhľadávať, radšej sa jeho spoločnosti vyhýbali a dokonca ho prestali

kontaktovať, čo výslovne odôvodnili tým, že nechcú byť „odpočúvaní“, rovnako prestal chodievať na rôzne kultúrne podujatia a spoločenské večere, ktoré predtým pravidelne navštevoval v spoločnosti svojej manželky.
Osobitný dopad malo uverejnenie nepravdivých skutkových tvrdení o osobe Navrhovateľa aj na jeho rodinný život ako aj na jednotlivých členov rodiny Navrhovateľa. V súvislosti s uverejnenými nepravdivými informáciami a s nimi spôsobeným ďalším nátlakom na jeho osobu zostal Navrhovateľ v takej miere otrasený, že nielen v rámci spoločenského života, ale aj voči rodinným príslušníkom zostal utiahnutý, čím nepochybne do určitej miery ochladli blízke rodinné väzby. Žalované články mali dopad aj priamo na rodinu ako celok, ktorá na určité obdobie úplne vynechala spoločenské akcie, kultúrne podujatia, spoločné večere, teda prestala absolútne spoločensky žiť.
S negatívnymi reakciami verejnosti sa nestretol len Navrhovateľ v podobe urážlivých a dehonestujúcich verejných diskusií na internete k zverejneným informáciám, ale aj manželka, pre ktorú boli verejné diskusie veľmi deprimujúce a ktorá sa stretla s negatívnymi reakciami najmä v bežnom živote, kedy na nich ľudia zazerali, niektorí sa im ani nepozdravili, pozerali na nich cez prsty a taktiež syn Odporcu, ktorý zostal z verejných diskusií otrasený a na ktorého osobne boli kladené otázky typu: „kedy pôjde jeho otec „sedieť,“ kedy pôjde do basy?“
S ohľadom na vyššie popísané kvalifikované následky neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby, ktorými ako bolo preukázané došlo k zníženiu nielen dôstojnosti a vážnosti Navrhovateľa, ale taktiež aj zníženiu ostatných osobnostných práv Navrhovateľa v značnej miere, možno bez akýchkoľvek pochybností spoľahlivo vylúčiť, že sa jedná len o individuálnu psychickú reakciu Navrhovateľa, keďže je nepochybné, že takto vzniknutú nemajetkovú ujmu by vzhľadom k jej intenzite, rozsahu a trvaniu vedúcemu k zníženiu jej dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti, pociťoval ako závažnú každý, nachádzajúci sa na mieste a v postavení Navrhovateľa.
Na základe týchto skutočností sa navrhovateľ domnieva, že sú splnené všetky predpoklady pre priznanie jeho nároku na poskytnutie nielen morálneho zadosťučinenia vo forme zverejnenia ospravedlnenia, ale i na poskytnutie primeranej peňažnej satisfakcie, ktorej sa v tomto konaní domáha.
IV.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti máme za preukázané, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že predmetné články Odporcu obsahujú vysoký počet hrubo difamujúcich nepravdivých, resp. pravdu skresľujúcich skutkových tvrdení ako aj neprimeraných a neoprávnených hodnotiacich úsudkov, ktoré sú zamerané predovšetkým na dehonestáciu a škandalizovanie osoby Navrhovateľa v spoločnosti, prostredníctvom viacerých masovokomunikačných prostriedkov a to bez možnosti čitateľa vytvoriť si z predmetných článkov o osobe Navrhovateľa vlastný úsudok.
Odporca v rámci svojej obrany konštatuje, že verejné obstarávanie je témou vrcholne legitímnou, keďže sa jedná o nakladanie s verejnými finančnými zdrojmi v obrovských sumách. V danom prípade však nie je rozhodná skutočnosť, či verejné obstarávanie je predmetom oprávneného záujmu širokej verejnosti a teda témou legitímnou, o čom nie je pochýb. Relevantnou skutočnosťou je to, že každé právo na výkon slobôd tak ako je aj právo na slobodu prejavu zahŕňa aj povinnosť rešpektovať rovnaké práva a slobody iných. Vždy je nevyhnutné vziať do úvahy aj záujmy iných osôb, t.j. aby sloboda prejavu jedného jedinca neviedla k potlačovaniu a deformovaniu osobnosti ďalších jedincov žijúcich v spoločnosti (neoprávnené zásahy do osobnosti fyzickej osoby). Z tohto dôvodu v prejednávanej veci neobstojí ani argumentácia Odporcu o tom, že zverejnením predmetného článku sledoval vrcholne legitímny cieľ a plnil si svoju novinársku povinnosť informovať verejnosť, keďže v danom prípade v plnej miere absentovala vecnosť a pravdivosť Odporcom zverejnených, avšak dostatočne neoverených informácií. Je pritom nesporné, že na šírení týchto hrubo urážlivých, difamujúcich, nepravdivých a pravdu skresľujúcich skutkových tvrdení a neprimeraných hodnotiacich úsudkov, ktoré v značnej miere dehonestovali osobu navrhovateľa v spoločnosti neexistoval žiaden oprávnený verejný záujem. /bližšie pozri časť VII. Návrhu „Sloboda prejavu“ str. 26 a 27/
Ustálená súdna prax pri strete práva na ochranu osobnosti so slobodou prejavu v prípadoch, kedy je zásah do osobnostných práv preukázaný pristupuje k tzv. testu proporcionality pomocou ktorého možno určiť, ktorá právo (sloboda) má byť uprednostnené.
Test proporcionality pozostáva z troch krokov, a to z (i) testu vhodnosti - t.j. či zásah smeruje k cieľu, ktorý je dostatočne dôležitý na ospravedlnenie zásahu, (ii) testu nevyhnutnosti - t.j. či nebolo možné použiť šetrnejší zásah, (iii) samotného testu proporcionality zahŕňajúceho (iiiA) praktickú súladnosť (zachovanie maxima z oboch základných práv) a tzv. (iiiB) Alexyho vážiacu formulu. Pri strete práva na ochranu osobnosti v konaniach o ochranu osobnosti a slobody prejavu sú odpovede na i, ii a iiiA, keďže zásah je nutné považovať za vhodný, pretože umožňuje dosiahnutie legitímneho cieľa - ochranu

osobnostných práv (i), zásah je nevyhnutný, pretože si Navrhovateľ svoje osobnostné práva chránil adekvátnym spôsobom - žalobou o ochranu osobnosti (ii), pričom z podstaty konania nie je možné zachovať obidve práva popri sebe (iiiA).
V prejednávanej veci je teda podstatnou tzv. Alexyho vážiaca formula, kedy sa intenzita zásahu do jedného základného práva (slobody prejavu) pomeruje s mierou uspokojiteľnosti druhého práva (ochrany osobnosti), pričom nadobúdajú jednu z hodnôt - „nízka“, „stredná“ a „podstatná“. V danom prípade je s ohľadom na petit Návrhu intenzita zásahu do práva Odporcu na slobodu prejavu absolútne primeraná (hodnota „nízka“), je síce pravdou, že sa jednalo o článok novinára, ktorý sa vo svojej podstate mal týkať otázky verejného záujmu, celý článok však vo vzťahu k osobe Navrhovateľa nepredstavoval hodnotiace úsudky autora k otázke legitímneho verejného záujmu, ale prezentoval o osobe Navrhovateľa ako zaručené nepravdivé skutkové tvrdenia a to len s jediným cieľom poškodiť Navrhovateľa, čo ostatne vyplýva z postupnosti uverejnenia jednotlivých žalovaných článkov, svedčí o tom najmä neskorší článok v poradí pod názvom „A nič...“ v ktorom sa inter alia uvádza „Žiadny problém: Ani odposluchy, ani vozenie na aute pracovníka zbrojárskej firmy pozíciou vysokého ministerského úradníka neotriasli,“ a „Úradník, ktorý sa vozí na aute pracovníka zbrojárskej firmy, stále pracuje na ministerstve obrany.“
Miera uspokojiteľnosti práva na ochranu osobnosti Navrhovateľa vyplýva z odpovedí na test otázkami kto, o kom, čo, kde, kedy a ako hovoril. V danom prípade novinár ako profesionál, ktorý je povinný pri svojej práci postupovať v súlade s novinárskou etikou a dôsledne preverovať pravdivosť zverejňovaných informácii (kto), zverejnil o osobe Navrhovateľa, ktorý nie je osobou verejného záujmu (o kom) množstvo nepravdivých skutkových tvrdení (čo) v rámci článkov spravodajského charakteru uverejnených v najčítanejších periodikách v rámci trhu s celoštátnou pôsobnosťou. Nevhodnými a neprimeranými hodnotiacimi úsudkami a satirou pritom Odporca v súvislosti s uverejnením nepravdivých informácií spochybnil jednak prácu samotného Navrhovateľa, no najmä postup orgánov činných v trestnom konaní pri domnelom vyšetrovaní Navrhovateľa (ako hovoril), čím ešte viac prehĺbil zásah do osobnostných práv Navrhovateľa, prvotne spôsobený uverejnením množstva nepravdivých skutkových tvrdení s cieľom dehonestovať osobu Navrhovateľa. Nepravdivé skutkové tvrdenia pritom odporca prezentoval v takom rozsahu, že čitateľovi nenechal priestor pre vytvorenie si vlastného hodnotového úsudku a tak vytvoril o osobe Navrhovateľa vo vedomí spoločnosti nezmazateľnú pečať človeka, vnímaného ako páchateľa trestných činov. V danom prípade možno teda konštatovať, že miera uspokojiteľnosti je „podstatná.“
S ohľadom na vyššie uvedené máme za preukázané, že podstatná uspokojiteľnosť prevažuje nízku intenzitu zásahu do slobody prejavy a z tohto dôvodu je v danom prípade nutné dať prednosť ochrane osobnostných práv Navrhovateľa.

V.

Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu, vychádzajúc z vykonaného dokazovania v tomto konaní, Navrhovateľ žiada súd, aby Návrhu v celom rozsahu vyhovel a súčasne zaviazal odporcu k náhrade trov konania vrátane trov právneho zastúpenia“.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní predniesol záverečnú reč v tomto znení :

A.

„K prostriedkom ochrany osobnosti uplatňovaným podľa ustanovenia §13 ods. (1) Občianskeho zákonníka.

V satisfakčnej časti žaloby sa žalobca, podľa formulácie petitu, domáha poskytnutia primeraného zadosťučinenia (satisfakcie) vo forme zverejnenia písomných ospravedlnení.

I. Zverejnenia ospravedlnenia za difamujúce a nepravdivé výroky a skutkové tvrdenia a neoprávnenú kritiku zverejnenú v týždenníku H. X C. (ďalej len: „Týždenník“) z 30.9. 2010 v článku „P. U. B.“ (ďalej len: „Článok I.“) a článku „I. F.Č.“ (ďalej len: „Článok II.“) v Týždenníku zo 7.10. 2010.

a) Za difamujúce a nepravdivé výroky a skutkové tvrdenia a neoprávnenú kritiku zverejnenú v Článku I. považuje žalobca nasledovné slovné spojenia:

Výrok č. 1:

"E. P. je dôležitý úradník na ministerstve, rozhoduje o podkladoch pri nákupe zbraní. Najzaujímavejšie na tomto pánovi je však drahé auto, na ktorom sa vozí. V skutočnosti je napísané na zamestnanca W. M., ktorá sa za posledné dva roky dostala k viacerým kšeftom v hodnote viac ako 30 miliónov eur."

Obsah tohto výroku je pravdivý. Žalobca bol v rozhodnom čase úradníkom na ministerstve obrany, ako to vyplynulo u jeho výsluchu. V čase zverejnenia Článku I. sa vozil na motorovom vozidle P. J., ako to vyplýva z nájomnej zmluvy uzavretej dňa 7.5. 2008, uzavretej na dobu určitú do 31.12. 2010. Podľa pracovnej zmluvy z 1.3. 2010 bol pán E. Z. v čase zverejnenia Článku I. pracovníkom spoločnosti U. G., s.r.o. so sídlom H. XXX, XXX XX C. F. R.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť U., I..J.., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou a je personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť J..E..J.. J.. J. S..Z., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou, ako aj s vojenským materiálom a je takisto personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Personálne prepojenie, prepojenie predmetov činností a spoločná adresa sídiel týchto spoločností spôsobuje stav keď šofér pán E. Z. vykonáva prácu, vozí osoby, ktoré pôsobia vo všetkých troch vyššie uvedených spoločnostiach.

Výrok č. 2:
"Spolupráca: E. P. pracuje na Ú. H. O. I. I. E. Z. (Ú.), ktorý má na starosti v podstate všetky tendre pre armádu. Podľa policajného spisu, ktorý má H. X C. k dispozícii, práve P. pripravoval podklady pre jednotlivé súťaže tak, ako to vyhovovalo firmám, a dohadoval sa s nimi o tom ešte pred vyhlásením súťaže, čo je v rozpore so zákonom."

Podľa výpovede autora Článku I. mal tento v čase prípravy Článku I. k dispozícii fotokópie policajných spisov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu v tomto konaní. Napriek tom, že počas dokazovania v tomto konaní sa zistilo, že tieto spisy boli medzičasom skartované je preukázané z rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, že žalobca bol obvinený zo spáchania trestného činu, zločinu machinácie pri verejnom obstarávaní uznesením vyšetrovateľa PZ kpt. E.. G. z 28.3. 2011 Č.: H.-XXX/BPK-T.-XXXX, teda v čase zverejnenia Článku I. prebiehalo vyšetrovanie, ktorého objektom bol aj žalobca. Svedčí o tom aj spravodajská informácia riaditeľa R. Ľ.K. J., ktorú predkladal dňa 25.2. 2008 ministrovi obrany SR.

Výrok č. 3:
"Dňa 28. mája 2007 vyšlo vo R. R. Z. predbežné oznámenie o nákupe špeciálneho oblečenia pre pilotov v hodnote asi 900-tisíc eur. "Treba to rozdeliť na časti, inak je to nerealizovateľné. Spodky, špec. obleč., doplnky," poslal esemesku zástupca firmy V. a bývalý vojak S. E. úradníkovi P. tri dni po zverejnení predbežného oznámenia. P. mu odpovedal: "O. k." Následne poslal SMS, že rozdelenie dal schváliť vo W., kde je veliteľstvo vzdušných síl. O niekoľko dní neskôr zákazku na špeciálne oblečenie pre pilotov skutočne rozdelili na tri časti. "Je to na trojku rozdelené... Tento alebo budúci týždeň by to malo ísť do vestníka," povedal P. zástupcovi firmy V. podľa záznamov vojenského obranného spravodajstva 20. júna. A naozaj. O dva týždne vyšlo vo vestníku oznámenie o tejto súťaži, kde už zákazka bola skutočne rozdelená na tri časti. Presne, ako si želal zástupca firmy V.. Celková hodnota zákazky sa medzitým zvýšila na viac ako 1,7 milióna eur."

Autor Článku I. čerpal informácie o telefonickej komunikácii žalobcu, týkajúcej sa predmetu verejného obstarávania z Prílohy č.2 „Prepis záznamu telefonickej prevádzky“ k číslu spisu H.-R.-XXXXX/XXXX-W.-W.-O.. Tento spis bol síve medzičasom skartovaný, avšak aj z obsahu uznesenia vyšetrovateľa PZ kpt. E.. G. z 28.3. 2011 Č.: H.-XXX/BPK-T.-XXXX vyplýva, že taký spis a záznam o telekomunikačnej prevádzke žalobcu jestvoval.

Výrok č. 4:
"Podobných ovplyvňovaní na ministerstve bolo podľa policajných záznamov viacero. P. s E. dokonca menili už uzatvorenú zmluvu na dodávku vysielačiek U. pre pluk špeciálneho určenia v Ž.. "Musíme urobiť modifikáciu v zmluve, lebo z výroby neviem dodať tie vysielačky, čo si objednali. Presvedč chlapcov v Ž., aby si vybrali tie druhé, a potom budúci rok im dodáme tie, čo si objednali," žiadal podľa policajných záznamov E. P.. Ten sľúbil, že to zmení. "

Autor Článku I. čerpal informácie o telefonickej komunikácii žalobcu, týkajúcej sa predmetu verejného obstarávania z Prílohy č.2 „Prepis záznamu telefonickej prevádzky“ k číslu spisu H.-R.-XXXXX/XXXX-W.-W.-O..

Výrok č. 5:

"P. podľa policajných záznamov čulo komunikoval a prispôsoboval súťaže aj pre iné firmy, ako je napríklad H. či Špeciálne systémy a software. Podľa pripraveného trestného oznámenia dokonca prijímal od nich aj dary napríklad pár náramkových hodiniek.“

Podľa výpovede autora Článku I. mal tento v čase prípravy Článku I. k dispozícii fotokópie policajných spisov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu v tomto konaní. Napriek tom, že počas dokazovania v tomto konaní sa zistilo, že tieto spisy boli medzičasom skartované je preukázané z rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, že žalobca bol obvinený zo spáchania trestného činu, zločinu machinácie pri verejnom obstarávaní uznesením vyšetrovateľa PZ kpt. E.. G. z 28.3. 2011 Č.: H.-XXX/BPK-T.-XXXX, teda v čase zverejnenia Článku I. prebiehalo vyšetrovanie, ktorého objektom bol aj žalobca. Svedčí o tom aj spravodajská informácia riaditeľa R. Ľ. J., ktorú predkladal dňa 25.2. 2008 E. Z. J..

Výrok č. 6:
"Autíčko: P. už dlhšie používa modrú P. J., ktorá je napísaná na E. Z., zamestnanca zbrojárskej spoločnosti J..E..J.. P. má dokonca povolenie na vjazd s autom do objektov ministerstva obrany. Vo firme J..E..J.. figuruje, ako spolumajiteľ C. U.. Ten potvrdil, že E. Z. je jeho zamestnanec. "Prijali sme ho od marca tohto roku," uviedol obchodník so zbraňami U.. Za posledné dva roky pritom J..E..J.. získala niekoľko zmlúv na lukratívne kšefty. Dodávala bezpilotné lietadielka za dva milióny eur a najmä získala kontrakt za 30 miliónov eur na modernizáciu vrtuľníkov Mi 17."

Svedok C.I. U. vo svojej výpovedi potvrdil, že E. Z. je od marca 2010 zamestnanec spoločnosti U. G., J..S..Z.. vyplýva to aj s listinného dôkazu, pracovnej zmluvy ako aj z výpovede svedka E. Z..
Autor Článku I. popisuje telefonickú komunikáciu s pánom C. U., ktorý figuruje v spoločnosti J..E..J.. spol. s r.o. ako spoločník a tak vnímal jeho vyjadrenie "Prijali sme ho od marca tohto roku," ako vyjadrenie za spoločnosť J..E..J.. J.. J. S..Z.. navyše podľa pracovnej zmluvy z 1.3. 2010 bol pán E. Z. v čase zverejnenia Článku I. pracovníkom spoločnosti U. G., J..S..Z.. so sídlom H. XXX, XXX XX C. F. R.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť U., I..J.., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou a je personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť J..E..J.. J.. J. S..Z., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou, ako aj s vojenským materiálom a je takisto personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Personálne prepojenie, prepojenie predmetov činností a spoločná adresa sídiel týchto spoločností spôsobuje stav keď šofér pán E. Z. vykonáva prácu, vozí osoby, ktoré pôsobia vo všetkých troch vyššie uvedených spoločnostiach. Nepresnosť v označení zamestnávateľa je preto irelevantná a nie je spôsobilá spôsobiť ujmu na osobnostných právach žalobcu.

Výrok č. 7:
"P. tým, že využíva cudzie auto v hodnote najmenej 26 tisíc eur, je v ostrom konflikte záujmov a pravdepodobne porušil aj zákon o štátnej službe. Je to podobné, ako keby konkrétnym policajným vyšetrovateľom či kukláčom darovali svoje Mercedesy bratislavskí mafiáni. "

Podľa žalovanej strany sa jedná o hodnotiaci úsudok založený na fakte, že žalobca v skutočnosti používal osobné motorové vozidlo zamestnanca spoločnosti prepojenej personálne s ďalšími dvoma kooperujúcimi spoločnosťami, ktoré obchodujú s ministerstvom obrany resp. s armádou. Použitie prirovnania, je síce značne expresívne avšak žalobca ako pracovník orgánu verejnej moci je povinný strpieť aj takéto expresívne prirovnanie.

Výrok č. 8:
"P. pritom z titulu svojej funkcie riešil utajované obstarávanie. Podľa informácií Plus 7 dní mal na starosti aj dodávku niekoľkonásobne predražených počítačov, ktoré kritizoval súčasný minister Ľ. G.."

Podľa výpovede autora Článku I. mal tento v čase prípravy Článku I. k dispozícii fotokópie policajných spisov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu v tomto konaní.

Výrok Č. 9 spolu s textom k fotografii C. J.:

"Ú., kde P. pracuje, mal na starosti tiež megabiznis, kde E. podpísalo zmluvu priamo na dodávku dielov pre modernizáciu vrtuľníkov v hodnote 30 miliónov eur. Text k fotografii - Megakšeft: Vrtuľníky Mi 17, ktoré pomáhali pri povodniach, sa majú modernizovať dielmi za 30 miliónov eur. Prístroje dodáva práve firma J..E..J.., ktorej zamestnanec prepožičiava auto úradníkovi. "

Podľa výpovede autora Článku I. mal tento v čase prípravy Článku I. k dispozícii fotokópie policajných spisov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu v tomto konaní.

Výrok Č. 10:
"Stopnuté: Zamestnanca s požičanou luxusnou P. J. E. P. sledovali v minulosti tajné zložky ministerstva obrany. Bolo dokonca pripravené trestné stíhanie pre ovplyvňovanie tendrov a korupciu, ale minulé vedenie polície vyšetrovanie zastavilo. Dokumenty nasvedčujúce trestnú činnosť vrátane odtajnených prepisov hovorov získaných R. Z. J. má týždenník H. X C. k dispozícii. "

Podľa výpovede autora Článku I. mal tento v čase prípravy Článku I. k dispozícii fotokópie policajných spisov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu v tomto konaní.

Výrok č. 11:

"Q.Í. H. X dní sa zaujímal, prečo sa s prípadom nakoniec nič nerobilo a vo vyšetrovaní sa pred dvomi rokmi nepokračovalo, hoci policajti mali na stole dôkazy o machináciách. Podľa informácií H. X C. však väčšinu spisov 16. augusta tohto roku polícia skartovala. Prečo? To nikto nevedel povedať. Vyšetrovatelia sa teraz údajne snažia dať do kopy dôkazy, ktoré zostali a rozbehnúť prípad znova. Na tom, že sa prípad s ovplyvňovaním zákaziek nerozbehol naplno, má podľa našich informácií svoj podiel aj súčasný viceprezident Policajného zboru Ľ. Á., ktorý v čase vládnutia Smeru robil šéfa inšpekcie E. R.. Toho v roku 2008 požiadal vtedajší šéf Ú. T. H. P. Q. G. o vyjadrenie k dôkazom. Á. v máji 2008 napísal, že „zistené porušenia zákonov holi menej závažné a sú bežného charakteru a spôsobené prevažne nedbanlivosťou." Ďalej Á. uviedol, že oni ako inšpekcia nezistili nič, čo by stálo za pozornosť. Aj na základe tohto Á. vyhlásenia ako šéfa inšpekcie E. Z. policajti v prípade nepokračovali. "

Tieto výroky nie sú spôsobilé privodiť ujmu na osobnostných právach žalobcu, neopisujú konanie jeho osoby, netýkajú sa jeho osoby a popisujú len konanie funkcionárov policajného zboru, ktoré vlastne naznačuje, že podľa názoru policajných funkcionárov bolo konanie žalobcu menej závažným a nedbanlivostným porušením zákonov. Tieto výroky poukazujú práve na postup funkcionárov v prospech žalobcu a čitateľ ich môže vnímať len pozitívne vo vzťahu k žalobcovi.

b) Za difamujúce a nepravdivé výroky a skutkové tvrdenia a neoprávnenú kritiku zverejnenú v Článku II. považuje žalobca nasledovné slovné spojenia:

Výrok Č. 15 text k fotografii E. P.:
"Žiadny problém: Ani odposluchy, ani vozenie na aute pracovníka zbrojárskej firmy pozíciou vysokého ministerského úradníka neotriasli."

Jedná sa o legitímny hodnotiaci úsudok autora Článku II založený na vecnom základe, ktorým bola skutočnosť, že ani zverejnenie informácií v Článku I. neznamenalo zmenu v pracovnom zaradení žalobcu na ministerstve obrany.

Výrok č. 16:

"Úradník, ktorý sa vozí na aute pracovníka zbrojárskej firmy, stále pracuje na E. Z.. E. P., o ktorom informoval týždenník H. X C. minulý týždeň, sedí na svojom mieste, kde doteraz rozhodoval, ako sa budú nakupovať zbrane. Okrem toho, že sa vozí na "požičanom" tereniaku, ho mala vojenská kontrarozviedka v hľadáčiku pre neštandardné vzťahy so zástupcami zbrojárskych firiem. Za viac ako tri roky sa prípad nikam neposunul. Tri roky nikomu neprekážalo, že podľa policajného spisu mal ovplyvňovať verejné súťaže na E. Z.?"

Podľa žalovanej strany sa jedná o hodnotiaci úsudok založený na fakte, že žalobca v skutočnosti používal osobné motorové vozidlo zamestnanca spoločnosti prepojenej personálne s ďalšími dvoma kooperujúcimi spoločnosťami, ktoré obchodujú s E. Z. resp. s armádou. Skutočnosť, že sa orgány činné v trestnom konaní ako vojenské obranné spravodajstvo zaoberalo osobou žalobcu v súvislosti s jeho činnosťou v procesoch verejného obstarávania je preukázaná tak, ako už bolo uvedené vyššie.

Výrok č. 17:
"Q. H. X C. minulý týždeň zverejnil časť policajného spisu, podľa ktorého P. čulo komunikoval so zástupcami zbrojárskych firiem a prispôsoboval podmienky tendrov, ako to vyhovovalo firmám a nie E., ktoré P. zastupoval. Podľa policajného spisu navyše P. prijímal aj dary od firiem, ktoré neskôr získali na E. zákazky."

Podľa výpovede autora Článku I. mal tento v čase prípravy Článku I. k dispozícii fotokópie policajných spisov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu v tomto konaní.

Výrok č. 18:
"Muzikant: Úradníka P. už nové vedenie ministerstva disciplinárne riešilo pre požičané auto P. J. od zamestnanca zbrojárskej firmy J..E..J.., ktorá získala napríklad 30 - miliónovú zákazku na modernizáciu vrtuľníkov E. XX.".

Žalobca bol v rozhodnom čase úradníkom na ministerstve obrany, ako to vyplynulo u jeho výsluchu. V čase zverejnenia Článku I. sa vozil na motorovom vozidle P. J., ako to vyplýva z nájomnej zmluvy uzavretej dňa 7.5. 2008, uzavretej na dobu určitú do 31.12. 2010. Podľa pracovnej zmluvy z 1.3. 2010 bol pán E. Z. v čase zverejnenia Článku I. pracovníkom spoločnosti U. G., J..S..Z.. so sídlom H. XXX, XXX XX C. F. R.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť U., I..J.., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou a je personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť J..E..J.. J.. J. S..Z., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou, ako aj s vojenským materiálom a je takisto personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Personálne prepojenie, prepojenie predmetov činností a spoločná adresa sídiel týchto spoločností spôsobuje stav keď šofér pán E. Z. vykonáva prácu, vozí osoby, ktoré pôsobia vo všetkých troch vyššie uvedených spoločnostiach.

II. Zverejnenia ospravedlnenia za difamujúce a nepravdivé výroky a skutkové tvrdenia a neoprávnenú kritiku zverejnenú v denníku H. D. C. (ďalej len: „Denník“) z 30.9. 2010 v článku „W. Z.?“ (ďalej len: „Článok III.“).

Výrok č. 12 - podtitul článku spolu s textom k fotografii k článku:
"Ú. E. Z. J. R. F. I. W. M..
Text k fotografii - Odchádza: E. P. v aute W. M.."

V čase zverejnenia Článku III. sa vozil žalobca, úradník na ministerstve obrany ,na motorovom vozidle P. J., ako to vyplýva z nájomnej zmluvy uzavretej dňa 7.5. 2008, uzavretej na dobu určitú do 31.12. 2010. Podľa pracovnej zmluvy z 1.3. 2010 bol pán E. Z. v čase zverejnenia Článku I. pracovníkom spoločnosti U. G., J..S..Z.. so sídlom H. XXX, XXX XX C. F. R.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť U., I..J.., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou a je personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť

J..E..J.. J.. J. S..Z., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou, ako aj s vojenským materiálom a je takisto personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Personálne prepojenie, prepojenie predmetov činností a spoločná adresa sídiel týchto spoločností spôsobuje stav keď šofér pán E. Z. vykonáva prácu, vozí osoby, ktoré pôsobia vo všetkých troch vyššie uvedených spoločnostiach.

Výrok č. 13:
"ZAMESTNANEC Úradu pre investície a akvizície E. Z., ktorý mal na starosti tendre v rezorte, sa vozí v aute pracovníka zbrojárskej firmy J..E..J.., ktorá miliónové súťaže vyhrávala. E. P. sa preváža na modrej P. J., čím pravdepodobne porušil zákon o štátnej službe."

V čase zverejnenia Článku III. sa vozil žalobca, úradník na ministerstve obrany ,na motorovom vozidle P. J., ako to vyplýva z nájomnej zmluvy uzavretej dňa 7.5. 2008, uzavretej na dobu určitú do 31.12. 2010. Podľa pracovnej zmluvy z 1.3. 2010 bol pán E. Z. v čase zverejnenia Článku I. pracovníkom spoločnosti U. G., J..S..Z.. so sídlom H. XXX, XXX XX C. F. R.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť U., I..J.., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou a je personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Na rovnakej adrese má sídlo spoločnosť S.E..J.. J.. J. S..Z., ktorá podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri obchoduje so zbraňami, strelivom a muníciou, ako aj s vojenským materiálom a je takisto personálne prepojená s spoločnosťou U. G., J..S..Z.. Personálne prepojenie, prepojenie predmetov činností a spoločná adresa sídiel týchto spoločností spôsobuje stav keď šofér pán E. Z. vykonáva prácu, vozí osoby, ktoré pôsobia vo všetkých troch vyššie uvedených spoločnostiach.

Výrok Č. 14:
"Podľa Q. H. X C. navyše P. v minulosti vyšetrovala polícia i tajné zložky rezortu obrany. Z policajného spisu vyplýva, že zjavne manipuloval viaceré výberové konania. Vyšetrovatelia však prípad uzavreli a spis skartovali. Mimochodom po tom ako sa jeho reportéri začali o P. zaujímať, nové vedenie rezortu sa ho rozhodlo prepustiť

Dané výroky sa odvolávajú na Článok I. zverejnený v Týždenníku, ktorého autor mal podľa svedeckej výpovede v tomto konaní k dispozícii listiny z policajných spisov. Pričom skartovanie spisov sa preukázalo, oznámením E. J. o vyradení z registratúry z 20.7. 2010.

V súvislosti so skúmaním otázky či výroky, skutkové tvrdenia či hodnotiace úsudky, označené číslami 1 až 18 boli legitímne poukazuje žalovaná strana na skutočnosť, že žalobca ako úradník ministerstva obrany je vždy osobou verejného záujmu a obzvlášť vtedy ak pôsobí v oblasti verejného obstarávania, ktorého účelom je hospodárne nakladanie z verejnými peňažnými zdrojmi.

V týchto súvislostiach poukazuje žalovaná strana na nasledovnú judikatúru:

I. Sloboda prejavu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že "Sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti; s obmedzeniami vyplývajúcimi z článku 10 ods. 2 sa vzťahuje nielen na ,informácie' alebo ,myšlienky', ktoré sú prijímané priaznivo, alebo pokladané za neškodné, alebo je k nim zaujímaný ľahostajný postoj, ale aj na také „informácie“ alebo „myšlienky“, ktoré urážajú, šokujú, alebo znepokojujú. Sloboda prejavu tak, ako je vymedzená v článku 10, podlieha radu výnimiek, ktoré je treba vykladať zúžene a nevyhnutnosť každého obmedzenia musí byť presvedčivo dokázaná. TI.1či prislúcha napriek tomu šíriť informácie a myšlienky; verejnosť má rovnako právo ich obdržať, keby tomu bolo inak, potom by tlač nemohla hrať úlohu, verejného strážcu' (Európsky súd vo veciach Observer a Guardian proti Spojenému kráľovstvu z roku 1991, Handyside proti Spojenému kráľovstvu z roku 1976, Lingens proti Rakúsku z roku 1986, Oberschlick proti Rakúsku z roku 1991, Vogt proti Nemecku z roku 1995, Door a Dublin Well Woman proti Írsku z roku 1992).

Európsky súd zdôraznil, že "článok 10 nechráni iba podstatu vyjadrených myšlienok a informácií, ale takisto formu, prostredníctvom ktorej sú rozširované (rozsudok vo veci Lehideux a Isorni proti Francúzsku z roku 1998).

II. Osoby verejného záujmu.

Právna teória i súdna prax rozlišuje skupiny osôb verejného záujmu a súkromné osoby. Osoby verejného záujmu môžu podliehať širším a intenzívnejším zásahom do sféry svojej osobnosti, ako súkromné osoby. Osoba verejného záujmu sa nevyhnutne a spravidla vedome otvorene vystavuje podrobnému skúmaniu zo strany novinárov a širokej verejnosti a musí prejaviť väčšiu mieru tolerancie, ak je predmetom informovania v tlači (mutatis mutandis rozsudky Európskeho súdu vo veciach Oberschlick proti Rakúsku z roku 1991, Vereinigung demokratischer Soldaten Osterreichs a Gubi proti Rakúsku z roku 1994, Oberschlick proti Rakúsku z roku 1997).

"Možno všeobecne konštatovať, že osoby verejne činné, teda politici, verejní činitelia, mediálne hviezdy a iní musia akceptovať väčšiu mieru verejnej kritiky, ako iní občania. Sloboda prejavu sa vzťahuje nielen na informácie alebo myšlienky priaznivo prijímané či považované za neškodné či bezvýznamné, ale aj na tie, ktoré zraňujú, šokujú alebo znepokojujú; tak tomu chce pluralita, tolerancia a duch otvorenosti, bez ktorej nie je demokratická spoločnosť" (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 367/03). V zmysle citovaného nálezu osoby verejne činné majú nižší stupeň ochrany osobnosti, ako iní občania, ktorí nedisponujú takým ľahkým prístupom k médiám; osoby verejne činné majú omnoho ľahšiu možnosť vyvrátiť to, čo ony sami považujú za výmysly; v záujme podpory verejnej diskusie sú médiá práve tým fórom, kde má dochádzať k oponovaniu kontroverzných a zavádzajúcich názorov, pričom tým možno prípadnú ujmu napraviť, alebo minimalizovať omnoho efektívnejším spôsobom, ako cestou súdneho konania.

"Vecou verejnou je nielen všetka agenda štátnych inštitúcií, ako aj osôb pôsobiacich vo verejnom živote, t.j. napr. činnosť politikov, úradníkov, sudcov, advokátov, alebo kandidátov či čakateľov na tieto funkcie, vecou verejnou je aj umenie vrátane novinárskych aktivít a showbiznisu a ďalej; všetko, čo na seba upútava verejnú pozornosť. Tieto verejné záležitosti môžu byť verejne posudzované" (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1. ÚS 453/03).

Podľa rozsudku ESĽP vo veci HANNOVER proti NEMECKU z roku 2004 sloboda prejavu a právo na informácie zahŕňa aj informácie týkajúce sa súkromného života verejne činných osôb, ak majú vzťah k otázkam legitímneho verejného záujmu (rovnako aj rozsudok Európskeho súdu vo veciach KARHUVMRA proti FÍNSKU z roku 2004 alebo rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 55/2008 zo dňa 25.02.2009).

III. Používanie výrazových prostriedkov v periodickej tlači.

Je potrebné rešpektovať určité špecifiká bežnej periodickej tlače, určenej pre informovanie najširšej verejnosti (na rozdiel napr. od publikácií odborných), ktorá v určitých prípadoch, s ohľadom na rozsah jednotlivých príspevkov a čitateľský záujem - môže pristupovať k určitým zjednodušeniam a nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že každé zjednodušenie (či skreslenie) je neprípustné. Možno len veľmi ťažko trvať na úplnej presnosti skutkových tvrdení a klásť tak na novinárov - vo svojich dôsledkoch - nesplniteľné nároky (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 156/99).

IV. Zverejňovanie hodnotiacich úsudkov

Vo veci Jerusalem/Rakúsko z 27.2.2001 Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že tam, kde vyhlásenie prechádza do hodnotiaceho úsudku, proporcionalita zásahu môže závisieť na tom, že existuje dostatočne skutková základňa pre napadnuté vyhlásenie, pretože hodnotiaci výrok bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu môže byť prehnaný.

Novinári majú (sociálnu) povinnosť poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť mám právo takéto informácie dostať. Novinárom sa dokonca umožňuje určitú mieru preháňania a provokácie.“ (Nález Ústavného súdu SR z 19.9.2012, sp.zn. II. ÚS 340/09-93).

V žalobe žalobca ďalej namieta, že popisovanie jeho konania ako konania v rozpore so zákonom, je porušené jeho právo na prezumpciu neviny, nakoľko popisovanie jeho konania v rozpore so zákonom vyvoláva presvedčenie, že žalobca sa dopustil trestných činov a o tom môže rozhodnúť len súd. Porušenie zásady prezumpcie neviny považuje žalobca za neoprávnený zásah.
Žalovaná strana však poukazuje na to, že v žiadnom zo žalovaných článkov nie je uvedené tvrdenie, že žalobca spáchal trestný čin. Naopak čitateľ v článkoch informovaný o tom, že bolo len pripravované začatie trestného stíhania žalobcu, z čoho je nepochybne zrejmé, že nebola ešte podaná obžaloba a teda nemohol byť ani dosúdený.

V ďalšej časti žaloby uplatňuje žalobca uplatňuje v tomto konaní, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do jeho práva na ochranu osobnosti tým, že žalovaná odstráni internetové verzie žalovaných článkov I., II. a III. z internetovej stránky V..H..J..

Podľa názoru žalovanej strany, obsah týchto článkov nie je neoprávneným zásahom do jeho práva na ochranu osobnosti z dôvodov vyššie uvedených. Navyše nie celý obsah týchto článkov je označený žalobou za neoprávnený zásah. Uloženie povinnosti odstrániť tieto články z internetovej stránky by tak bolo poprením ústavne garantovaného práva na slobodu prejavu.

B.

K prostriedku ochrany osobnosti uplatňovaným podľa ustanovenia §13 ods. (2) a ods. (3) Občianskeho zákonníka.

Žalobca v tomto konaní uplatňuje právo na zaplatenie nemajetkovej ujmy. V časti VIII. žaloby uvádza, že v dôsledku neoprávnených zásahov žalovanej došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti.

1. Žaloba poukazuje na to, že osobitne negatívny dopad mali žalované články v pracovnej sfére na pracovisku, znížením jeho autority v práci a narušilo dôveru u nadriadených.

Z listinného dôkazu Spravodajská informácia pre E. Z. J. z 25.2.2008, ktorú predkladal ministrovi riaditeľ R. Ľ. J., je zrejmé, že dôvera nadriadených bola voči žalobcovi spochybnená už v roku 2008 a z ostatných listinných dôkazov napr. z Uznesenia o vznesení obvinenia z 28.3.2011 je zrejmé, že už dňa 5.11.2010 bolo začaté konanie vo veci, ktorému muselo predchádzať rozsiahle zisťovanie a skúmanie podkladov, ktoré vyústilo do začatia konania vo veci v čase dávno predchádzajúcom zverejneniu žalovaných článkov na prelome septembra a októbra 2010. Už tieto skutočnosti boli dôvodom pre zníženie dôvery nadriadených. Z výsluchu žalobcu, že navyše zrejmé, že ešte pred zverejnením Článku I. na pohovore s vedúcim služobného úradu pánom H. dňa 28.9.2010 mu tento ponúkol skončenie pracovného pomeru a keďže Článok I. bol zverejnený dňa 30.9.2010 nebolo konanie pána H. v príčinnej súvislosti so zverejnením Článku I.

2. Poukazuje na list Upozornenie z 29.9.2010, ktorým bol upozornený na porušenie pracovnej disciplíny a bol vyzvaný k ukončeniu nájmu motorového vozidla.
Je nepredstaviteľné, aby takéto upozornenie napísal zamestnávateľ len na základe článkov zverejnených v bulvárnej tlači. Z výsluchu svedkov je zrejmé, že pred upozornením vykonal zamestnávateľ žalobcu vlastný prieskum a vec so žalobcom prerokoval a až následne formuloval upozornenie. Zamestnávateľ teda konal na základe vlastných zistení aj keď bol zrejme iniciovaný Článkom I.

3. Žalované články boli zverejnené na intranetovej stránke ministerstva obrany.
Zverejnenie na intranetovej stránke nemohla žalovaná vykonať ani ovplyvniť. Zverejnenie na intranetovej stránke E. Z. len potvrdzuje fakt, že aj autorita oprávnená zasahovať do intranetu E. Z. považovala informácie zverejnené v Článku I. za natoľko relevantné, že ich zverejnenie považovala za legitímne aj v tomto prostredí. Súčasne to malo nepochybne aj vplyv na autoritu žalobcu na pracovisku, pretože zverejňovanie informácií v bulvárnej tlači nie je určite tak smerodajné pre úradníkov E. Z., ako zverejnenie článkov na intranete E..

4. Žalobcovi bol znížený plat o 120 Eur mesačne, bez uvedenia dôvodu.
V konaní nebola žiadnym spôsobom preukázaná príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi zverejnením žalovaných článkov a znížením platu žalobcu.

5. Na pracovisku mu dávajú najavo, že je „na odstrel".
V konaní nebola žiadnym spôsobom preukázaná príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi zverejnením žalovaných článkov a takýmto počínaním ľudí na pracovisku.

6. Po zverejnení žalovaných článkov sa na žalobcu obrátil so žiadosťou o poskytnutí informácií aj Ú. T. H. P. H. H. J..
Za počínanie, mimochodom plne legitímne, orgánov činných v trestnom konaní nemôže niesť zodpovednosť žalovaná. Nenesie nepochybne zodpovednosť ani za to, že voči žalobcovi bolo začaté trestné stíhanie po zverejnení žalovaných článkov.

7. Žalobca poukazuje na ďalšie zásahy do osobnostných práv žalobcu v diskusiách k zverejneným informáciám, mnohokrát s vulgárnym obsahom.
Za zásahy iných pôvodcov žalovaná takisto nemôže niesť zodpovednosť.

8. K zverejneniu žalovaných článkov viedla žalovanú len snaha po senzácii a tým o zvýšenie predajnosti periodickej tlače žalovanej.
Tieto tvrdenia žalujúcej strany neboli v konaní žiadnym spôsobom preukázané. Je plne legitímne ak sa vydavateľ periodickej tlače, čo je podnikanie ako každé iné, snaží o to aby obsah ním vydávaných periodík (Týždenník, Denník) zaujal čitateľov a tým ich motivoval kupovať a čítať tieto periodiká.

9. Na preukázanie následkov zverejnenia žalovaných článkov navrhol napokon žalobca vykonanie dôkazov výsluchmi svedkov.
Z výsluchu svedkyne I. P., manželky žalobcu nevyplynuli žiadne zistenia o ujme v rodinnej sfére. Pokiaľ ide o obmedzenie návštev kultúrnych podujatí a psychický stav žalobcu o ktorom vypovedala táto svedkyňa, nie je z jej svedectva zrejmé, v ktorom čase po zverejnení žalovaných článkov sa tak dialo, nie je z jej svedectva ani zrejmá príčinná súvislosť so zverejnením žalovaných článkov, len zrejme navádzajúce otázky právneho zástupcu žalobcu smerovali na obdobie po zverejnení žalovaných článkov.

Z výsluchu svedka Q. P. vyplýva len jeho presvedčenie o tom, že rodina žalobcu sa prestala na čas do Vianoc alebo do marca roku nasledujúceho po zverejnení článkov stretávať s jeho bratom E.. Dôvod nie je z jeho svedectva zrejmý. Následne ale vo svojom svedectve uviedol, že sa nevie presne vyjadriť k stretávaniu rodičov s bratom E. po zverejnení článkov. Matka svedka o takej skutočnosti nevypovedala. Svedok sa zhoduje so svedectvom matky v tom, že brat žalobcu Ľ., s ktorým sa však nestretávali ani pred zverejnením žalovaných článkov, rozprával o žalobcovi ako je vyšetrovaný, avšak následne sa vo svojom svedectve opravil, že nebol prítomný pri takýchto výrokoch strýka Ľ..

Z výsluchu žalobcu samotného nie sú zrejmé žiadne následky ujma v rodinnej sfére, poukázal len na to, že po zverejnení žalovaných článkov s ním prestali komunikovať všetci pracovníci úradu cca 40 (K.), pričom sa však len domnieva, že príčinou boli žalované články. Podľa názoru žalovanej strany však príčinou mohol byť aj pokyn zamestnávateľa na obmedzenie komunikácie pracovníkov úradu so žalobcom, od ktorého zamestnávateľ žiadal dohodu o skončení pracovného pomeru v dôsledku straty dôvery.

Svedkyňa H. T. vo svojom svedectve žiadne skutočnosti o nejakej ujmy, ktorú by žalobca utrpel v príčinnej súvislosti so zverejnením žalovaných článkov. Popisovala konflikty, ktoré vznikli medzi žalobcom a jeho nadriadenými už pri spracovaní odpovede na otázky novinára pred zverejnením Článku I. Potvrdila, že komunikácia spolupracovníkov s žalobcom sa prerušila, ľudia sa báli s ním komunikovať, obávali sa naradených. Tieto obavy však nie sú v žiadnej príčinnej súvislosti so žalovaným Článkom I., ale s postojom nadriadených žalobcu k jeho osobe, za ktorých konanie žalovaná nezodpovedá, navyše nie je vylúčené, že dôvodom zmeny správania sa nadriadených k žalobcovi boli informácie o prebiehajúcom vyšetrovaní počínania žalobcu orgánmi polície alebo vojenského obranného spravodajstva.

Z výsluchu svedka O..T. B. nie sú zrejmé žiadne jeho zmeny postojov k žalobcovi ani iná ujma v príčinnej súvislosti so žalovanými článkami. Zhoduje sa s ostatnými svedkami na zmene postoja nadriadených k žalobcovi.

Z výsluchu svedka O.. R. P. nie sú zrejmé žiadne jeho zmeny postojov k žalobcovi ani iná ujma v príčinnej súvislosti so žalovanými článkami.

Z výsluchu svedka O.. E. H. nie sú zrejmé žiadne jeho zmeny postojov k žalobcovi ani iná ujma v príčinnej súvislosti so žalovanými článkami. Zhoduje sa s ostatnými svedkami na zmene postoja nadriadených k žalobcovi.

Podľa názoru žalovanej strany, bez ohľadu na to, že zverejnenie žalovaných článkov nepovažuje za neoprávnené zásahy do práva na ochranu osobnosti žalobcu, v konaní nebola preukázaná žiadna ujma, ktorú by tieto články žalobcovi privodili.

V tejto súvislosti žalovaná strana poukazuje na judikát Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.4.1998 sp.zn. 1 Cdo/89/97 zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk ... pod č. 29/2001, v ktorom sú obsiahnuté právne vety podrobne definujúce hmotnoprávne podmienky vzniku práva na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. (2) a ods. (3) Občianskeho zákonníka:
„Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak môže byť vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť. Len v tých prípadoch, kde došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, t.j. ak
a) morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim a
b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere.
Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex offo. Sú to:
a) závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a
b) okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo.
Pritom závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Skutočnosť, že ustanovenie § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Povinnosť prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.
Pritom z hľadiska ustanovenia § 13 ods.2 a ods.3 Občianskeho zákonníka je právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.“
Právo na náhradu nemajetkovej ujmy môže vzniknúť vždy len, ako následok neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti. V danom prípade však k neoprávnenému zásahu vôbec nedošlo z vyššie uvedených dôvodov.

C.
Záver.

Na základe vyššie uvedeného žiada žalovaná strana, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanej, ktoré vyčíslime písomne do troch dní po vyhlásení rozsudku. „

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Týmito zákonnými ustanoveniami poskytuje Občiansky zákonník ochranu proti neoprávneným zásahom do osobnostných práv občanov. V ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka je uvedený ich demonštratívny výpočet. Neoprávneným zásahom je v zásade každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie uvedené na adresu alebo v súvislosti s konkrétnou osobou bez ohľadu na to, že išlo o preberanie a rozširovanie faktov, resp. informácií médiami, za účelom informovania verejnosti. Ani v rámci plnenia úloh tlače informovať verejnosť o veciach verejného záujmu nemôže dôjsť k ohrozeniu, prípadne k zásahu do práv iných. Sloboda prejavu nie je neobmedzená a má svoje hranice aj v prípade, že sa tlač zaoberá otázkami verejného záujmu. Vo všeobecnosti výkon slobôd zahŕňa povinnosti a zodpovednosť, čo sa vzťahuje aj na periodickú tlač, a to aj pri informovaní o otázkach verejného záujmu.

K otázke konkurencie práva na ochranu osobnosti s právom na informácie zaručeným článkom 26 ods.1 Ústavy SR je potrebné uviesť, že Slovenská republika bola 30.06.1993 prijatá do Rady Európy a vyhlásila, že sa s účinnosťou od 1.1.2003 cíti viazaná, okrem iného, aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol uverejnený ako oznámenie pod č. 209/1992 Zb. (ďalej Dohovor).

Podľa článku 7 ods.5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Relevantná časť článku 10 Dohovoru znie:
1.Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov...
2. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti, aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme... ochrany povesti a práv iných, ...alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Dohovor ako medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách podlieha výkladovým pravidlám medzinárodného práva (článok 31 a 33 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve z 23. 05. 1969). Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len ESĽP) týkajúcej sa slobody prejavu vyplýva, že v prípade konfliktu základných práv, ktoré nemajú absolútnu povahu a môžu byť preto obmedzené, súd v konaní vo veciach ochrany osobnosti musí dbať o to, aby svojím rozhodnutím dosiahol spravodlivú rovnováhu medzi konkurujúcimi si základnými právami, medzi ktorými nemožno vyvodiť žiadnu prioritu, ale vzniknutý konflikt medzi nimi sa musí vyriešiť výlučne so zreteľom na relatívnu závažnosť každého z týchto práv podľa konkrétnych okolností danej veci. Právo na dobrú povesť sa v súčasnosti považuje za právo chránené Dohovorom ako súčasť súkromného života. Treba preto zachovať spravodlivú rovnováhu medzi právom na rešpektovanie súkromného života garantovaného článkom 8 a právom na slobodu vyjadrovania garantovaného článkom 10 Dohovoru. V konaní vo veciach ochrany osobnosti musí súd preto pri posudzovaní primeranosti tvrdeného zásahu

zvažovať nielen tvrdenia a skutočnosti uvádzané navrhovateľom na preukázanie porušenia jeho práva na ochranu osobnosti, ale aj skutočnosti, ktoré sa týkajú výkonu základného práva na slobodu prejavu druhého účastníka sporu.

ESĽP vo svojich rozhodnutiach vychádza z toho, že štát a jeho orgány vrátane súdov, môžu zasiahnuť do výkonu chráneného práva alebo slobody len za súčasného splnenia troch podmienok : 1. zásah je ustanovený zákonom, 2. zodpovedá niektorému legitímnemu cieľu ustanovenému v Dohovore a 3. je nevyhnutný v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa, t.j. ospravedlňuje ho existencia naliehavej spoločenskej potreby a primerane (spravodlivo) vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom.

Z judikatúry ESĽP je nepochybné, že sloboda tlače je jedným z najdôležitejších pilierov demokratickej spoločnosti, na druhej strane však inštitúcie právneho štátu musia požívať ochranu pred neoprávnenou a nepodloženou kritikou médií.

V tomto prípade článok „P. U. B.?“, ako aj článok „I. F....“ uverejnené v týždenníku H. X C. a denníku H. X C. obsahujú viacero nepravdivých a zavádzajúcich údajov a navrhovateľovi nebol daný ani priestor na vyjadrenie svojho stanoviska.

V článkoch je napríklad uvedené:
1./ E. P. je dôležitý úradník na E., rozhoduje o podkladoch pri nákupe zbraní. Najzaujímavejšie na tomto pánovi je však drahé auto, na ktorom sa vozí. V skutočnosti je napísané na zamestnanca zbrojárskej firmy, ktorá sa za posledné dva roky dostala k viacerým kšeftom v hodnote viac ako 30.miliónov Eur.
2./ Podľa policajného spisu, ktorý má H. X C. k dispozícii, práve P. pripravoval podklady pre jednotlivé súťaže tak, ako to vyhovovalo firmám, a dohadoval sa s nimi o tom ešte pred vyhlásením súťaže, čo je v rozpore so zákonom.
3./ Podobných ovplyvňovaní na ministerstve bolo podľa viacerých záznamov viacero. P. s E. dokonca menili už uzatvorenú zmluvu na dodávku vysielačiek U. pre pluk špeciálneho určenia v Ž..
4./ P. podľa policajných záznamov čulo komunikoval a prispôsoboval súťaže aj pre iné firmy, ako je napríklad H. Č.i Špeciálne systémy a software. Podľa pripraveného trestného oznámenia dokonca prijímal od nich aj dary - napríklad pár náramkových hodiniek.
5./ P. už dlhšie používa modrú P. J., ktorá je napísaná na E. Z., zamestnanca zbrojárskej spoločnosti J..E..J.. P. má dokonca povolenie na vjazd s autom do objektov ministerstva obrany. Za posledné dva roky pritom J..E..J.. získala niekoľko zmlúv na lukratívne kšefty. Dodávala bezpilotné lietadielka za dva milióny Eur a najmä získala kontrakt za 30 miliónov Eur na modernizáciu vrtuľníkov E. XX.
6./ Dokumenty nasvedčujúce trestnú činnosť vrátane odtajnených prepisov hovorov získaných Vojenským obranným spravodajstvom má týždenník H. X C. k dispozícii.
7./ Týždenník H. X C. minulý týždeň zverejnil časť policajného spisu, podľa ktorého P. čulo komunikoval so zástupcami zbrojárskych firiem a prispôsoboval podmienky tendrov, ako to vyhovovalo firmám a nie ministerstvu, ktoré P. zastupoval.
8./ Úradníka P. už nové vedenie ministerstva disciplinárne riešilo pre požičané auto P. J. od zamestnanca zbrojárskej firmy J..E..J.., ktorá získala napríklad 30. miliónovú zákazku na modernizáciu vrtuľníkov E. XX.

Dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ O.. E. P. mal uzavretú Zmluvu o nájme motorového vozidla P. J. s E. Z., ktorý v čase uzavretia nájomnej zmluvy bol živnostníkom - taxikárom. Pán E. Z. od 2.3.2010 bol zamestnancom obchodnej spoločnosti U. G., J..S..Z.. C. F. R.. Jednoznačne bolo preukázané, že E. Z. nebol nikdy zamestnancom obchodnej spoločnosti J..E..J.. J..S..Z.. Autor článku A. E. si túto skutočnosť ani riadne neoveroval, čo vyplynulo z jeho svedeckej výpovede. Uspokojil sa z vyjadrením spolumajiteľa firiem U. G., J..S..Z.. C. F. R., J..E..J.. J..S..Z.. C. F. R. I. U., I..J.. C. F. R.Á., C. U., ktorý mu povedal, že E. Z. je jeho zamestnancom. Právny zástupca odporcu vo svojich vyjadreniach aj vo svojej záverečnej reči poukazoval na personálne prepojenie firiem U. G., J..S..Z.., U., I..J.. I. J..E..J.. J..S..Z.., v ktorých je spolumajiteľom C. U.. Odporca však ničím nepreukázal, že firma U. G., J..S..Z.. má právo obchodovať so zbraňami a s vojenským materiálom. Táto skutočnosť vyplýva aj z predloženého výpisu z obchodného registra. Takéto oprávnenie však má obchodná spoločnosť J..E..J.. J..S..Z.. C. F. R., ako aj obchodná spoločnosť U., I..J.. C. F. R..

Z uverejnených článkov jednoznačne vyplýva tvrdenie autora článkov, že navrhovateľ si požičal a neskôr kúpil motorové vozidlo P. J. od zamestnanca firmy J..E..J.. J..S..Z.. C. F. R., ktorá od E. Z. J. získala niektoré aj miliónové zákazky.

Nie je podstatné, či autor článku to urobil úmyselne alebo z nedbanlivosti. Jeho ničím nepodložené tvrdenie o spojení navrhovateľa a obchodnej spoločnosti J..E..J.. J..S..Z.. C. F. R. v súvislosti s požičaním auta od E. Z. malo vyvolať silnejší dojem o nejakých praktikách navrhovateľa. Ani v jednom článku sa neuvádza nejaké personálne prepojenie viacerých firiem. Je tam jednoznačne uvedené tvrdenie, že E. Z. bol pracovníkom firmy J..E..J.. J..S..Z.., čo vôbec nie je pravdivé tvrdenie.

V konaní bolo preukázané, že voči navrhovateľovi bolo vznesené obvinenie, ale uznesenia, ktorým boli obvinenia vznesené boli zrušené. Nebolo preukázané, že proti navrhovateľovi by bola podaná obžaloba a ani to, že by bol za nejaký trestný čin odsúdený. Právny zástupca odporcu poukazoval na policajný spis, ktorý mal autor článku k dispozícii. Týmto sa právny zástupca odporcu snažil preukázať pravdivosť uverejnených článkov.

Svedok A. E. predložil ako dôkazy o svojich tvrdeniach nekompletné fotokópie dokumentov z policajného spisu H.-XXX-X/BPK-XXXX. Súd nemohol overiť pravdivosť a autenticitu predložených čiastočných fotokópii úradných záznamov z tohto spisu, lebo spis H.-XXX-X/BPK-XXXX už neexistuje. Ako vyplynulo z oznámenia H. H. W. Úrad boja proti korupcii so sídlom v Bratislave zo dňa 27.9.2012 bol tento spis, ktorého súčasťou boli aj registratúrne záznamy H.-XXXX-X/BPK-XXXX, H.-XXXX-X/BPK-XXXX I. H.-XXXX-X/BPK-XXXX, dňa 29.1.2008 preprotokolovaný a v protokole nového ročníka mu bolo pridelené číslo H.-XXX/BPK-XXXX, ktorého obsah bol tvorený registratúrnymi záznamami č. H.-XXX-X/BPK-XXXX a č. H.-XXX-X/BPK-XXXX. Tento spis bol dňom 16.8.2010 označený ako zničený na základe rozhodnutia o vyradení registratúrnych záznamov zo dňa 20.7.2010.

Na oboznámenie sa s obsahom spisu H.-R.-XXXXX/XXXX-W.-W.-O. nebol daný súhlas R. Z. J. E. Z. J. z dôvodu utajovaných skutočností.

Odporca tak ničím nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení, že navrhovateľ sa mal dopustiť trestnej činnosti tým, že mal ovplyvňovať, prispôsobovať a manipulovať verejné obstarávanie. Takisto nepreukázal ani svoje tvrdenie, že v súvislosti s touto činnosťou mal prijímať nejaké dary, napríklad hodinky. Takisto nepreukázal, že navrhovateľ sa vozil v aute zamestnanca zbrojárskej spoločnosti J..E..J.. J..S..Z..

Súd preto podanému návrhu vyhovel a odporcovi uložil povinnosť uverejniť ospravedlnenia v týždenníku H. X C., v denníku H. X C., ako aj odstrániť uvedené články z internetového portálu V..H..J..

Súd však čiastočne zamietol podaný návrh, keď neuložil odporcovi povinnosť zverejniť aj ospravedlnenie v znení „Pána E. P. nikdy nevyšetrovala polícia, nikdy nebol v trestnom konaní vypočúvaný ako svedok, nie to ako podozrivý z trestného činu, v živote voči nemu nebolo vznesené obvinenie a už vôbec nebol za akýkoľvek trestný čin odsúdený“. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľa polícia vyšetrovala, bolo voči nemu niekoľkokrát vznesené obvinenie. Preto v tejto časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal priznať aj nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 33.000 Eur, pričom v priebehu konania návrh upravil tak, že žiadal vyplatiť túto náhradu vo výške 50.000 Eur s odôvodnením, že v súvislosti so zverejnením uvedených článkov naďalej pretrvávajú zásahy do osobnostných práv navrhovateľa. Poukázal na ďalšie vznesené obvinenie, na skutočnosť, že tieto uznesenia boli ako nezákonné zrušené uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry zo dňa 23.3.2011 a uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava 3 zo dňa 5.5.2011. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že dňa 7.10.2010 bol odstúpený spisový materiál z Úradu boja proti korupcii H. H.É. W. pod č.k. H.-XXX/BPK-T.-XXXX, v ktorom sa nachádzali informácie získané operatívnym spôsobom od novinára časopisu H. X C., týkajúce sa verejných obstarávaní vyhlasovaných E. Z. J.. Z tohto uznesenia výslovne vyplýva, že jediným pôvodcom informácií, ktoré boli odporcom zverejnené a na základe ktorých bolo začaté predmetné trestné stíhanie, je práve sám odporca - novinár, zamestnanec odporcu. Ďalším následkom zásahu odporcu do osobnostných práv navrhovateľa, ktorý plynule nadväzuje na predmetné trestné stíhanie, začaté na základe odporcom uverejnených informácií predstavuje rozhodnutie F. T. Ú. č. J.-H.-XXX-XX/XXXX-Ž.-XXXXX zo dňa 27.1.2012, ktorým NBÚ zrušil navrhovateľovi platnosť

Osvedčenia vydaného pod č. H.-XXXX/XXXX-Ž. zo dňa 23.10.2007. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že počas platnosti osvedčenia zistilo R. J. skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom na zrušenie platnosti Osvedčenia. Rozhodnutie F. ďalej v odôvodnení odkazuje na trestné stíhanie, keď uvádza: Z písomnosti Ú. T. H. P. H. H. zo dňa 18.11.2010 vyplýva, že vyšetrovateľ Z. T. H. P. H. H. začal dňa 5.11.2010 pod Č.: H.-T.-T.-XXX/XXXX trestné stíhanie vo veci trestného činu podľa § 266 ods.1, ods.2 písm. c) a d) Zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona. Jedným z hlavných podkladov pre vydanie rozhodnutia F. boli práve informácie, na základe ktorých bolo začaté aj predmetné trestné stíhanie, t.j. informácie - nepravdivé skutkové tvrdenia zverejnené odporcom v médiách s celoslovenskou pôsobnosťou. Ďalším následkom bolo oznámenie Ú.S. H. R. Z. o začatí správneho konania vo veci vyčiarknutia zo zoznamu odborne spôsobilých osôb. Jediným východiskom Ú. H. R. Z. pre začatie správneho konania vo veci vyčiarknutia navrhovateľa zo zoznamu, je vyšetrovateľom predložené uznesenie Ú.S. T. H. P. H. zo dňa 28.10.2011, týkajúce sa trestnej veci vedenej pod Č.: H.-XXX/B/K-T.-XXXX.

Právny zástupca navrhovateľa v tejto súvislosti poukázal aj na to, že uvedené články sa stále nachádzajú na internetovom portáli V..H..J., preto je nepochybné, že by vzhľadom k intenzite, rozsahu a trvaniu vzniknutej nemajetkovej ujmy, ktorú musí navrhovateľ v dôsledku nezákonného konania odporcu nepretržite znášať a ktorá bez akýchkoľvek pochybností vedie k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti spoločnosti, túto nemajetkovú ujmu by pociťovala ako závažnú každá fyzická osoba nachádzajúca sa na mieste a postavení navrhovateľa. Je pritom nesporné, že takéto dlhodobé pôsobenie odporcom zverejnených nepravdivých, pravdu skresľujúcich tvrdení a neoprávnených hodnotiacich úsudkov, ktoré priamo vyvolávajú ďalšie zásahy, na ktoré poukazuje navrhovateľ v texte vyššie, neustále poškodzujú osobnostné práva navrhovateľa výrazným spôsobom a v značnej miere.

Podľa názoru súdu je náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 40.000 Eur primeraná intenzite a povahe neoprávneného zásahu zo strany odporcu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa. Za rozhodujúce skutočnosti, ktoré opodstatňujú a zdôvodňujú priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v tejto výške sú tie, že uverejnenými výrokmi bol navrhovateľ obvinený z trestnej činnosti v najčítanejšom denníku a v jednom z najčítanejších týždenníkov a to bez možnosti reagovať. Takéto obvinenia navrhovateľa spôsobom, ktorý mal širokú publicitu a bez možnosti navrhovateľa „brániť sa“ tým istým spôsobom a formou, s takou istou širokou publicitou vedie súd k záveru, že len púhé uverejnenie ospravedlnenia odporcu navrhovateľovi v tom istom týždenníku a denníku nie je z hľadiska existujúcich negatívnych následkov na strane navrhovateľa postačujúce.

O trovách konania súd rozhodne podľa § 151 ods.3 O.s.p. samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v zmení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.
1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).